ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΤΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
27
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 344
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΝΑ ΠΑΥΣΗ Η ΠΟΛΥΑΡΧΙΑ

Παλαιότερον εἰς τοὺς κατοίκους ὡρισμένων χωρίων τοῦ Νομοῦ μας ἦτο εὐκολώτερον νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἢ εἰς τὸ Ζαγκλιβέριον ἢ καὶ εἰς τὸν Λαγκαδᾶν, παρὰ νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν πόλιν μας, διότι πρὸς τὰ ἐκεῖ εἶχον κατασκευασθῆ δρόμοι, ἐνῷ πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ μας δὲν ὑπῆρχον ὁδοί, οὕτως ὥστε οἱ ἐρχόμενοι ἐδῶ ἐχρησιμοποίουν ζῷα, ἐὰν δὲν ἤρχοντο πεζῆ.

Δοθέντος, ὅτι αἱ νομαρχίαι ἔγιναν διὰ νὰ ἐξυπηρετῆται ταχύτερον καὶ ἀνώτερον ὁ κόσμος εὔλογα ἦσαν τὰ παράπονα τῶν κατοίκων τῶν χωρίων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐζήτουν νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης. Καὶ τὰ παράπονά των αὐτὰ εἰσηκούσθησαν, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ διάφορα αὐτὰ χωριὰ παρεπονέθησαν τὸ καθένα χωριστὰ καὶ οὐχὶ δι' ὅλας τὰς Ἀρχάς, ἀλλ' ἄλλοτε μὲν διὰ τὴν μίαν καὶ ἄλλοτε διὰ τὴν ἄλλην, τὸ δὲ Κράτος οὐδέποτε ἐμελέτησε ἐν τῷ συνόλῳ τὰ ζητήματά των, ἀλλ' ἐθεράπευε κάθε φορὰν τὴν ἀνάγκην, ἡ ὁποία προεβάλλετο ἀσκουμένης ἰσχυρᾶς πιέσεως ὑπό τινος πολιτευομένου, ἐδημιουργήθη περίεργος κατάστασις εἰς τὰ χωρία αὐτά, οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων ἀντὶ νὰ διευκολύνωνται ἐταλαιπωροῦντο περισσότερον, διότι προκειμένου μὲν περὶ ὑποθέσεως ἐκκλησιαστικῆς ἁρμοδιότητος εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἔλθουν εἰς τὴν πόλιν μας, προκειμένου δὲ περὶ ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν ταμειακὴν ὑπηρεσίαν ὀφείλουν νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Δι' ἄλλας δηλαδὴ ὑποθέσεις των ἀναγκάζονται νὰ ἔρχωνται ἐδῶ καὶ δι' ἄλλας νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἢ τὸ Ζαγκλιβέρι κλπ.

Ὁ καθένας φροντίζει νὰ κανονίζῃ τὰς ὑποθέσεις κατὰ τρόπον ὥστε, νὰ ὑφίσταται τὰς ὀλιγωτέρας κατὰ τὸ δυνατὸν δαπάνας. Δὲν ταξειδεύει σήμερον, ἐφ' ὅσον ὁ λόγος τοῦ ταξειδίου του δὲν εἶναι ἐπείγων. Ἀναβάλλει τὴν ἔλευσίν του ἐνταῦθα διὰ μίαν προσεχῆ ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ προσέλθῃ ἐδῶ δι' ἄλλην αἰτίαν. Π.χ. θέλει νὰ πάρῃ σήμερον ἄδειαν ἀπὸ τὸ γραφεῖον Νομομηχανικοῦ διὰ νὰ ἀνεγείρῃ μίαν οἰκοδομήν. Δὲν ἔρχεται ἐν τούτοις σήμερον. Θὰ ἔλθῃ τὴν προσεχῆ Πέμπτην, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ προσέλθῃ, διότι ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως νὰ ἐμφανισθῆ ὡς μάρτυς ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου τῆς πόλεώς μας. Καὶ τὴν ἡμέραν αὐτὴν θὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τὸ γραφεῖον Νομομηχανικοῦ, διὰ νὰ πάρῃ τὴν ἀνωτέρω ἄδειαν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μὲ ὀλιγώτερα ἔξοδα ἐπιτυγχάνει τὸν σκοπόν του.

Οἱ κάτοικοι ὅμως τῶν χωρίων, οἱ ὁποῖοι κατὰ καιροὺς εἰς τὸ παρελθὸν ὑπήχθησαν δι' ἄλλας μὲν ὑποθέσεις των εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, δι' ἄλλας δὲ ὑπάγονται ἐδῶ δὲν μποροῦν νὰ ἐπιτυγχάνουν τὴν ἐξοικονόμησιν χρόνου καὶ χρήματος, ὅπως οἱ ἄλλοι. Αὐτοὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ πᾶνε πρῶτον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διὰ τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις των καὶ ἔπειτα νὰ ἔλθουν ἐδῶ διὰ τὰς λοιπὰς δαπανῶντες πολὺ περισσότερον χρόνον καὶ χρῆμα. Καὶ παλαιότερον μὲν ὑπῆρχε ἡ δικαιολογία τῆς καταστάσεως αὐτῆς, δοθέντος ὅτι δὲν ὑπῆρχον δρόμοι πρὸς τὰ ἐδῶ. Σήμερον ὅμως εὐτυχῶς καὶ ὁ Νομός μας ἔχει ἀποκτήσει καλὴν συγκοινωνίαν. Τὸ ὁδικόν μας δίκτυον ἔχει σχεδὸν ὁλοκληρωθῆ, χάρις δὲ εἰς τὸν νέον Νομάρχην κ. Λαμνᾶτον ὁ ὁποῖος ὅλως ἰδιαιτέρας καταβάλλει φροντίδας εἰς τὸν τομέα αὐτόν, ὅλαι αἱ περιοχαὶ τοῦ Νομοῦ μας ἐξυπηρετοῦνται ὑπὸ τοῦ Κ.Τ.Ε.Υ.Λ. Καὶ συνεπῶς εὐχερέστατα τὰ δύνανται νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ μας ὅλοι οἱ Χαλκιδικεῖς, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταβαίνουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἡ πολυαρχία ἑπομένως ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς ὡρισμένα χωρία τοῦ Νομοῦ μας κείμενα πρὸς τὰ σύνορα αὐτοῦ καὶ τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης δέον νὰ παύσῃ. Ὅσοι κατοικοῦν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς δέον νὰ ὑπάγωνται δι' ὅλας τὰς ὑποθέσεις των, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι αὐτοῦ, εἰς τὰς Ἀρχάς μας. Ἐκτὸς τοῦ τραυματισμοῦ τῆς ἑνότητος τοῦ Νομοῦ μας, ὅστις θίγει καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν Χαλκιδικέων, οἱ ὁποῖοι ἢ εἶναι Χαλκιδικεῖς καὶ συνεπῶς δέον νὰ ὑπάγωνται εἰς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Νομοῦ ἢ δὲν εἶναι Χαλκιδικὴ ἡ περιφέρεια τῶν χωρίων των καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἂς ὑπαχθοῦν καλύτερον καθ' ὁλοκληρίαν εἰς ἄλλον Νομόν, ἐκτὸς τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν οἱ κάτοικοι τῶν ἐν λόγῳ χωρίων, ὅπως προεξετέθη, καθίσταται δυσχερὴς καὶ ἡ ἱκανοποιητικὴ διοίκησις τῶν χωρίων αὐτῶν, μὴ ὄντος δυνατοῦ τοῦ συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν τῶν διαφόρων Ἀρχῶν, εἰς ἃς ὑπάγονται, ὡς ὑπαγομένων εἰς δύο διαφόρους Νομούς. Οἱ κ.κ. Βουλευταί μας ὤφειλον πρὸ πολλοῦ νὰ εἶχον ἐνδιαφερθῆ διὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Δὲν διαπιστώνουν τὴν ἀνωμαλίαν, ἡ ὁποία προξενεῖται ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτήν;

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΝΕΠΑΙΞΕ ΤΟΝ ΗΡΩΔΗ;

Γεννήθηκε ὁ Χριστός. Ὁ Θεὸς βρίσκεται στὴ γῆ χωρὶς νὰ παύση νὰ βρίσκεται στὸν οὐρανό. Τὸ βρέφος αὐτὸ ἦταν τὸ μόνον στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου ποὺ ἔκαμε καὶ βασιλιάδες νὰ τὸ φοβηθοῦν. Ἐγείρεται ἡ δύναμις τοῦ βασιλιά. Ἡρώδη κατὰ τοῦ βρέφους ποὺ γεννήθηκε στὸν σταῦλο τῆς Βηθλέεμ. Δὲν φαινόταν ἡ δύναμις τοῦ βρέφους, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα ἦταν μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν δύναμι τοῦ βασιλιά. Μυστήριο. Μὰ ὄχι μόνο μυστήριο στὴ γέννησί Του ὑπῆρξε ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ γεννήθηκε χωρὶς τὴν συμβολὴ ἀνδρός, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε στάδιο τῆς ζωῆς Του, καὶ στὸ θάνατό Του καὶ στὴν ἀνάστασι Δὲν μπορεῖς νὰ Τὸν καταλάβῃς. Εἶναι σὰν νὰ θέλῃς νὰ βάλῃς τὸν ὠκεανὸ ὁλόκληρο μέσα σ' ἕνα ποτῆρι. Μικρότερο εἶναι τὸ μυαλό σου καὶ τὸ μυαλό μου μπροστὰ στὸ ἄπειρο, ἀκόμη καὶ στὴν ἐμφάνισι τοῦ ἀπείρου μέσα στὸ χῶρο καὶ τὸ χρόνο τοῦ πεπερασμένου.

Ποῦ νὰ καταλάβῃ ὅμως ὁ Ἡρώδης τὸν περιορισμὸ τῆς δυνάμεώς του, ἄσχετο ἂν ἦταν ἐπίγειος βασιλιάς. Αὐτὸς εἶχε ἐπίγειους στρατιῶτες στὴν ὑπηρεσία του, ἀλλὰ τὸ βρέφος τῆς Βηθλεὲμ εἶχε τοὺς ἀγγέλους τ' οὐρανοῦ. Αἱ στρατιαὶ τοῦ οὐρανοῦ εἶχαν πολὺ περισσότερη γνῶσι καὶ δύναμι ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες τῆς γῆς. Κατέβηκε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους αὐτοὺς καὶ εἰδοποίησε τὸν Ἰωσὴφ νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Αἴγυπτο, γιατὶ ὁ Ἡρώδης θὰ ζητοῦσε νὰ σκοτώσῃ τὸ βρέφος. Βασιλικὴ ἐκστρατεία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἐναντίον ἑνὸς βρέφους. Ὑπήκουσε ὁ Ἰωσὴφ καὶ πῆγε τὴν Μητέρα Του ἐκεῖ ποὺ τοῦ εἶπε ὁ Ἄγγελος.

Ὁ Ἡρώδης εἶχε πῆ στοὺς μάγους ποὺ κατευθύνονταν πρὸς τὴν Βηθλεὲμ νὰ ἔλθουν νὰ τοῦ δώσουν πληροφορίες γιὰ τὸ βρέφος. Τοὺς εἶπε ψέμματα ὅτι ἤθελε νὰ πάῃ νὰ τὸ προσκυνήσῃ καὶ ὁ ἴδιος. Ποῦ ὅμως νὰ γυρίσουν οἱ μάγοι κοντά του. Καὶ σ' αὐτοὺς δόθηκε ἀγγελικὴ ἀποκάλυψις ὡς πρὸς τὸ ποιὸν καὶ τὶς διαθέσεις τοῦ Ἡρώδου

Θύμωσε βέβαια ὁ Ἡρώδης. Νόμισε ὅτι οἱ μάγοι τὸν ἐξηπάτησαν. «Τότε ὁ Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν» (Ματθ. β' 16) Τὸν ἐγέλασε ὁ Θεός. Ποῦ νὰ τὸ καταλάβῃ ὅμως; Κάκισε τοὺς μάγους. Ἔπρεπε πίσω ἀπὸ τὴν ἐνέργεια τῶν μάγων νὰ διακρίνῃ τὸ δάκτυλο τοῦ Θεοῦ. Οἱ μάγοι δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο, παρὰ ὄργανα στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἡρώδης ἔπρεπε νὰ καταλάβῃ ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τὸν Θεὸν καὶ ὄχι μὲ τοὺς μάγους, δὲν ἔπρεπε νὰ πῆ ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἀλλ' ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῶν μάγων. Οἱ μάγοι οὔτε κὸν ἔξευραν τὸν Ἡρώδη, ἀλλ' ὁ Θεὸς τὸν ἤξευρε.

Κάτι τέτοιο πολλὲς φορὲς συμβαίνει καὶ μὲ μᾶς. Μᾶς ἐμπαίζει ὁ Θεός, ἀλλὰ δὲν τὸ καταλαβαίνουμε. Νομίζομε ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ποὺ μᾶς ἐμπαίζουν καὶ στρέφουμε τὴ μῆνι μας ἐναντίον των. Ἐπιμένουμε στὴν πρᾶξι τοῦ θελήματός μας. Ἡ ἐπιμονή μας δὲν γίνεται τόσο ἔντονη ποὺ μᾶς βαριέται κι' ὁ Θεὸς καὶ μᾶς λέγει ἐπὶ τέλους, «ἀφοῦ ἐπιμένεις, θὰ σ' ἀφήσω νὰ κάμης ὅ,τι θέλεις, ἀλλὰ θὰ φέρῃς σὺ τὶς συνέπειες τῆς πράξεώς σου». Προχωροῦμε χωρὶς τὸν Θεὸ νὰ βροῦμε τὴν ἐπιτυχία μας, ἀλλὰ πέφτουμε πάνω στὸ βράχο καὶ σπᾶμε τὸ κεφάλι μας. Ὅταν δὲν θερίζουμε τὶς συνέπειες τῆς ἐκλογῆς μας καὶ τῶν πράξεών μᾶς βλέπει ὁ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελίδα

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΙ ΩΡΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁ κ. Νομάρχης δέχεται τοὺς πολίτας, οἱανδήποτε ὥραν καὶ ἂν προσφύγουν εἰς αὐτόν, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν εἶναι ἀπησχολημένος λόγῳ συνέργασίας μετὰ τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν κλπ. ἀμέσως.

Ἀναμφισβητήτως τοῦτο δὲν δύνανται νὰ πράττουν καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀρχαί, τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν ὑποχρεουμένων νὰ διεκπεραιώνουν ἀπερισπάστως αὐτὰς τούτας τὰς ὑποθέσεις τῶν προσερχομένων εἰς αὐτὰς πολιτῶν. Δύνανται ὅμως καὶ ὀφείλουν νὰ παραδειγματισθοῦν ἐκ τῆς ἐν προκειμένῳ συμπεριφορᾶς τοῦ ἀνωτάτου ἐκπροσώπου τοῦ Κράτους ἐν τῷ Νομῷ μας, ἐναρμονίζουσαι τὴν συμπεριφορὰν των πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου ἀντιμετωπίσεως τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος καὶ καθορίζουσαι τὰς ὥρας, καθ' ἃς δύνανται νὰ προσέρχωνται οἱ πολῖται κατὰ τρόπον διευκολύνοντα ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τούτους.

Εἶναι γνωστὸν π.χ. ὅτι κατὰ τὴν διανυομένην χειμερινὴν περίοδον τὰ λεωφορεῖα φθάνουν ἐκ διαφόρων σημείων τοῦ Νομοῦ μας τὸ βραδύτερον τὴν 10 π.μ. Αὕτη νομίζομεν, ὅτι δέον νὰ εἶναι καὶ ἡ ὥρα ἐνάρξεως τῆς ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα τῶν πολιτῶν ὥστε οἱ ξένοι, περὶ ὧν κυρίως πρόκειται, νὰ προλαμβάνουν μέχρι τῆς μεσημβρινῆς διακοπῆς νὰ διεκπεραιώνουν τὰς εἰς αὐτὰ ὑποθέσεις των καὶ ἐπιστρέφουν αὐθημερὸν εἰς τὰ χωρία των.

Φρονοῦμεν, ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου δύσκολον καὶ θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι οἱ κ.κ. προϊστάμενοι τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν, ἐπιθυμοῦντες τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κόσμου θὰ μεριμνήσουν διὰ τὴν ὡς ἄνω ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τούτου.

ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΩΝΙΟΝ

Ὡς πληροφορούμεθα τὰ ἐργοστάσια, τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ ἀπεφασίσθη, ὅπως γίνῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἤτοι ἓν μὲν διὰ τὴν παρασκευὴν ψευδαργύρου, ἓν δὲ διὰ τὴν παραγωγὴν ὑπερφωσφορικῶν λιπασμάτων, θὰ χρησιμοποιῶσι πρώτην ὕλην, προερχομένην καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ τῶν Μεταλλείων Στρατωνίου.

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἡ ἀνωτέρω πληροφορία μᾶς κατέπληξε! Πράγματι ἀληθεύουσα αὕτη εἶνσι καταπληκτική! Ἐργοστάσια, τὰ ὁποῖα δὲν πρόκειται νὰ ἀνεγερθοῦν καὶ λειτουργήσουν, κατ' ἐπιθυμίαν καὶ μόνον ἰδιώτου τινὸς—καίτοι καὶ τοῦτο ἐὰν συνέβαινεν, ἢ ἐν προκειμένῳ κρατικὴ παρέμβασις ἦτο ἐπιβεβλημένη—ἄλλα τῇ μερίμνῃ καὶ συνδρομῇ τοῦ Κράτους, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευάζωνται ὅπου ἐπιθυμοῦν ὡρισμένοι, ἀλλ' ὅπου τὸ γενικὸν συμφέρον, κατὰ τὴν χαραχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως σχετικὴν γραμμὴν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως, ἀπαιτεῖ καὶ δή, ὡς ἐν προκειμένῳ, πρωτίστως εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν χῶρον, ἐφ' ὅσον ἡ πρώτη ὕλη, ἐξ αὐτοῦ προέρχεται.

Καταπληκτικὸν δ' ὅμως εἶναι καὶ τὸ γεγονός, ὅτι οὐδὲν ἠκούσθη σχετικῶς ὑπὸ τῶν κ.κ βουλευτῶν μας (Β. Βασιλικοῦ καὶ Λ. Σαραφιανοῦ), οἱ ὁποῖοι ὑποτίθεται, ὅτι ἔχουν ἐνημερωθῆ ἐπὶ τόσον σοβαροῦ ζητήματος, ἀφορῶντος τὸν Νομόν των, δοθέντος, ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐργοστάσια θὰ διασφαλίσουν ἐργασίαν εἰς χιλιάδας ἐργατῶν μας καὶ οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἀντετάχθησαν εἰς τὴν σχεδιαζομένην ἀνέγερσιν τῶν ἐργοστασίων ἐν Πειραιεῖ ἀξιοῦντες, ὅπως αὕτη γίνῃ ἐνταῦθα. Μιὰ σχετικὴ ἀνάκοίνωσίς των, ἣν θέλομεν ἀμέσως δημοσιεύσει, εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς διάλυσιν τῶν ἀνησυχητικῶν σκέψεων τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς.

Ο ΓΕΩΠΟΝΟΣ Α.Τ.Ε. ΑΡΝΑΙΑΣ

Εἶναι τόσον σοβαρὰ τὰ παράπονα, τὰ ὁποῖα μᾶς διετύπωσαν διάφροι ἀγρόται κατὰ τοῦ γεωπόνου τοῦ ἐν Ἀρναίᾳ ὑποκαταστήματος τῆς Α.Τ.Ε, ὥστε ἀδυνατοῦμεν νὰ τὰ πιστεύσωμεν. Εἴμεθα ἐν τούτοις ὑποχρεωμένοι, δοθέντος, ὅτι οἱ παραπονούμενοι εἶναι πρόσωπα λίαν ἀξιόπιστα, νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς ἁρμοδίους νὰ ἐξετάσουν τὴν περίπτωσιν καὶ νὰ λάβουν τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διότι εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ προβάλληται ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἡ ἀξίωσις ὅπως ὁ αἰτῶν δάνειον κτηνοτροφικόν, μεταφέρων τὸ ποίμνιόν του εἰς τὴν πλαιεῖαν τοῦ χωριοῦ του, ἵνα τὰ ἐξετάσῃ ὁ κ. γεωπόνος, ὅταν μάλιστα τοῦτο ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἢ νὰ μεταφερθῆ δι' αὐτοκινήτου ὁ κ. γεωπόνος διατιθεμένου ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀνεγέρσεως κτίσματος κλπ.

Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἁρμόδιοι ἐκτιμῶντες τὴν σοβαρότητα τοῦ θέματος θὰ σπεύσωσι νὰ τὸ ἐξετάσωσι τὸ ταχύτερον ὥστε διαπιστουμένης τῆς ἀληθείας, νὰ διευθετηθῆ τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα, ὡς ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀγροτραπέζης.

ΣΤΡΟΦΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ

Τοῦ κ. Ι. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ Δημ)λου

Ἀρκετὰ χρόνια πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ἄνθρωπος μάταια πάσχιζε νὰ εὕρη τὸν προσανατολισμόν του στὴν τρικυμιώδη ἠθικὴν κατάστασιν τῆς ἐποχῆς του. Ἡ ἁμαρτία καὶ ἡ διαστροφὴ τοῦ ἀληθινοῦ νοήματος τῆς ζωῆς ἐδημιούργει ζοφερὰ ἀτμόσφαιρα, ποὺ ἀπέκρυπτε τοὺς φωτεινοὺς ὁρίζοντας τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς πνευματικῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπου. Ἄγριος κοινωνικὸς βοριᾶς ἐπεκράτει, ποὺ θόλωνε τὴν σκέψιν τοῦ ἀνθρώπου στὴν ἀναζήτησιν τῆς ἐννοίας τῆς ζωῆς του. Ἡ κουρασμένη ἀνθρωπότης χωρὶς ἐλπίδα καὶ σκοπὸν ἐκινεῖτο νωχελικὰ ἀκολουθῶντας μοιρολατρικὸ τὴν μονότονον πορείαν τῆς ζωῆς της.

Μέσα στὴν παγωνιὰν, τὴν ἠθικὴν κατάπτωσιν τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν ἐγεννήθη ὁ μυρωμένος κρίνος, ἡ παρηγοριά, τὸ φῶς καὶ ἡ ἐλπίδα τῆς δοκιμασμένης ἀνθρωπότητος. Μέσα στὸ ταπεινὸ σπήλαιον τῆς Ἀηθλεὲμ ἐγεννήθη ὁ Μεγάλος Διδάσκαλος τῆς ἀγάπης, ποὺ ἔμελλε νὰ ὁδηγήση τὴν πονεμένην ἀνθρωπότητα στοὺς εὐωδιασμένους λειμῶνες τῆς ἀνθρώπινης μακαριότητος·

Τὰ εἴδωλα, ποὺ ἔστησε κατ' ἀρχὰς ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ στὴν ἀνάγκην της νὰ λατρεύση τὸν δημιουργόν τη καὶ οἱ στενὲς κοινωνικὲς ἀντιλήψεις τῶν σοφῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης στάθηκαν ἀνίσχυρα νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν βαθύτερη ἀνθρώπινη θρησκευτικότητα. Χρειάσθηκε νὰ γεννηθῆ τὸ Θεῖον Βρέφος γιὰ τὰ ποδηγητήση τὴν ἀνθρωπότητα στὸν δρόμον τῆς ἀλήθειας, τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἀναστάσεως. Χρειάσθηκε νὰ κεντρισθῆ ἡ λογικὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ αἰσθητοποιηθῆ κάπως ὁ προορισμὸς τῆς ἀληθινῆς ἠθικοπνευματικῆς ζωῆς του.

Ὁ ἄνθρωπος ἐπλησίασε καὶ ἐγνώρισε τὸν Χριστόν. Βάλσαμος ἐχύθη εἰς τὰ τρομερὰ τραύματα τῆς ἁμαρτίας τοῦ παρελθόντος Παρηγοριά, ἐλπίδα καὶ ψυχικὴ ἀνάτασις ἐχαρακτήρισε τὴν νέαν του ζωὴν δημιουργῶντας τὴν αἰώνιαν καὶ ἀκατάλυτην πορείαν πρὸς τὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν πολιτισμόν. Φωτισμένος καὶ ὁδηγούμενος ἀπὸ τὸ σωτήριο φῶς τῆς Ἀνατολῆς ἐπετέλεσε θαύματα στοὺς πολυσχιδεῖς τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος. Ἀνώρθωσε τὸ ἀνάστημά του συναισθανόμενος τὴν προέλευσί του καὶ τὴν ὑψηλήν του ἀποστολὴν καὶ προήλασε θρηαμβευτικὰ στὸν δρόμον τῆς ἠθικοπνευματικῆς του τελειώσεως. Φωτίζεται ἡ ψυχή του καὶ τὸ μύρον τῆς ἀγάπης διαποτίζει τὸν συναισθηματικόν του κόσμον. Πάσχει καὶ ὑποφέρει στὸν ἀνθρώπινον πόνον συμμετέχει στὴν θλῖψιν καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ συνανθρώπου σπάζει τὰ ἐγωϊστικὰ καὶ ἀτομικὰ δεσμὰ καὶ ἀναζητεῖ εὐρύτερες καὶ ἀνθρωπινώτερες κοινωνικὲς συνθῆκες ζωῆς

Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐμπνεύει καὶ καθοδηγεῖ πρὸς τὴν λύτρωσιν, τὸ φῶς καὶ τὴν αἰωνιότητα, πρὸς νέαν πνευματικὴν ζωήν, ποὺ ἐξεπορεύθη ἀπὸ τὴν φάτνην τοῦ ἄσημου Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ. Ἡ γέννησις τοῦ Θεανθρώπου θέτει ἕνα τέρμα στὴν ἁμαρτωλὴν καὶ ἀνερμάτιστην ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ χαράσσει νέες κατευθυντήριες γραμμὲς πρὸς τὶς ὑψηλὲς ἀνθρώπινες ἀρχές, ποὺ δικαιολογοῦν τὴν πνευματικότητα καὶ τὴν προνομιοῦχον θέσιν τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὸ μεγαλεῖον τοῦ Σύμπαντος.

Τὸ ὁλόλαμπρον φῶς τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος τῆς ἀνθρωπότητος ἔλαμψε στὴν ζοφώδη ἠθικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐφώτισε τὸ δύσβατον, μὰ σωτήριο μονοπάτι, ποὺ ὁδηγεῖ στὴν πηγαίαν γνήσιαν, αἰώνιαν καὶ ἀκατάλυτην ζωήν, τὴν πλημμυρισμένην ἀπὸ τὶς μεθυστικὲς εὐωδίες τῶν κρίνων τῆς ἀγάπης, ποὺ ἔσπειρε κατὰ τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὴν γῆν ὁ Λυτρωτὴς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ Ἱδρυτὴς τῆς νέας καὶ μεγάλης χριστιανικῆς ζωῆς.

Νέοι φωτεινοὶ ὁρίζοντες διεγράφησαν μέσα στὴν θολὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ζωῆς του καὶ ἐπροχώρησε ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον τῆς γεννήσεως τοῦ Θείου Βρέφους στὴν ἀναζήτησιν τοῦ ἀληθοῦς νοήματος τῆς ζωῆς του.

Ἡ πολυβασανισμένη καὶ πολυδαρμένη ἀπὸ τὰ φοβερὰ κύματα τῆς ἠθικῆς θαλασσοταραχῆς ἀνθρωπότης ἀντίκρυσε τὸν φωτεινὸν φάρον τῆς ζωῆς στὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ καὶ ἔστρεψε τὸ πλοῖον της μακριὰ ἀπὸ τοὺς σκοπέλους τῆς ἠθικῆς συντριβῆς σὲ πελάγη γαλήνια εἰρηνικὰ καὶ χαρούμενα, ἔστρεψε σὲ εὐλίμενες καὶ ἀπάνεμες ἀκτές, πού θὰ ἔνοιωθε τὴν σιγουριὰν καὶ τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἠθικὴν δύναμιν καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνάτασιν.

Κοσμοθεωρίαι, ἐντυπωσιακὰ δόγματα καὶ θρησκεῖες ἦλθον καὶ παρῆλθον, διότι ἐδημιουργοῦσαν σαθρὰ ἰδεολοδικὰ ἐπιστεγάσματα. Ἔλειπε ἀπ' αὐτὰ τὸ βαθύτερον νόημα τῆς ζωῆς καὶ ἡ αἰσιόδοξος ἐνατένισις τοῦ κόσμου μετὰ τῶν προβλημάτων του. Ἔλειπε ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον του καὶ τὸ θεμέλιον τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ, ἔλειπε ἡ καλωσύνη, τὸ ἄρωμα τῆς ζωῆς ποὺ ἐξυψώνει τὸν ἄνθρφπον σὲ σφαῖρες χαρούμενης καὶ εὐτυχισμένης κοινωνικῆς ζωῆς, ἔλειπε τέλος ὁ καλὸς ποιμήν, ποὺ θὰ ὡδηγοῦσε τὸ ἀπολωλὸς ποίμνιον στὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας καὶ τῆς πραγματικῆς ἀνθρώπινης εὐδαιμονίας.

Οἱ εὐτυχισμένοι ἐκεῖνοι καιροὶ παρῆλθον... Νέα μαῦρα καταθλιπτικὰ σύννεφα ἀπειλοῦν τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ξεσπάσουν σὲ μπόρα κοινωνικοῦ χαλασμοῦ. Παγωνιά, κρύο καὶ ἀντάρα βασιλεύει σήμερα στὴν δοκισμένην ἀνθρωπότητα. Μάταια πασχίζει ὁ πονεμένος ἄνθρωπος νὰ ἐπανεύρη τὴν ψυχικήν του ἠρεμίαν καὶ γαλήνην.

Μόνον ἡ στροφὴ τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς τὸ φτωχικὸν Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ θὰ τὴν ὁπλίση μὲ θάρρος καὶ αἰσιοδοξίαν γιὰ νὰ ἀκολουθήση σταθερὰ τὴν αἰώνιαν καὶ ἀκατάλυτην πορείαν, ποὺ ἐχάραξε ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος, μόνον ἂν στραφοῦμε πρὸς τὴν Ἀνατολήν, ποὺ ἔλαμψε τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς ἀγάπης, θὰ μπορέσουμε νὰ ἐπανεύρουμε τὸν δείκτην τῆς ψυχικῆς μας ἰσορροπίας καὶ νὰ ἀναβαπτισθοῦμε σὲ νέα ζωὴ νοιώθοντες βαθιὰ τὸν ὑψηλόν μας προορισμόν, μόνον ἂν κατάβάλωμεν ὅλες μας τὶς δυνάμεις καὶ ἀποφύγουμε τὸν ὀλισθηρὸν δρόμον τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς καταστροφῆς καὶ ἀτενίσουμε ἀποφασιστικοὶ γιὰ μιὰ νέα χριστιανικὴ ζωή.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1854 ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΝ

Τοῦ κ. Ι. Κ. ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΛΗ

3ον) —

Ἐνῷ δὲ ταῦτα συνέβαινον εἰς τὴν Συκιάν, ὁ ἐπαναστατικὸς στόλος συνέλαβεν εἰς τὸν λιμένα αὐτῆς γολλέτταν, μεταφέρουσαν ἐμπορεύματα καὶ πυρίτιδα, ἐκεῖθεν δὲ ἀπεπλευσεν εἰς τὸν πλησίον λιμένα τοῦ Ἁγίου Νικολάου.(1) Ἐκεῖ προσέτρεψαν ἐνθουσιώδεις ἐθελονταὶ ἀπὸ ὅλην τὴν περιοχήν, ἐξοπλισθέντες δὲ καὶ ἐνωθέντες μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ σώματος, ὥδευσαν πρὸς τὴν Νικήτην, πολιορκήσαντες τὴν φρουρὰν αὐτῆς συγκειμένην ἐκ 500 Τούρκων οἵτινες εἶχον ἀφιχθῆ ἐκ Κραγιόβας.

Μόλις ἐγνώσθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἡ ἀπόβασις τοῦ ἑλληνικοῦ σώματος εἰς τὴν Χαλκιδικήν, ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης ἐπεσκέφθη τὸν Γάλλον πρόξενον καὶ ἀνεκοίνωσε τὰ διατρέξαντα. Οὗτος, βλέπων ὅτι ἡ ἐν Χαλκιδικῇ ἐκραγεῖσα ἐπανάστασις θὰ ἐδημιούργει σοβαρὰς δυσχερείας εἰς τὴν ἀγγλογαλλοτουρκικὴν συμμαχίαν, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ναυλοχοῦντος εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης γαλλικοῦ πολεμικοῦ καὶ ὑπέδειξεν εἰς τὸν κυβερνήτην αὐτοῦ νὰ ἀναχωρήση τὸ ταχύτερον διὰ Χαλκιδικήν, ἵνα παράσχῃ τὴν συνδρομήν του εἰς τοὺς Τούρκους.

Πράγματι τὴν ἑπομένην τὸ γαλλικὸν πολεμικὸν ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Συκιᾶς,(2) ὅπου ὅμως δὲν ἀνεῦρε τὸν ἐπαναστατικὸν στολίσκον. Ἐκεῖθεν ἀπέπλευσε διὰ τὸν Ἅγιον Νικόλαον, φθάσαν δὲ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος, διέκρινε προσδεδεμένα κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τρία πλοῖα τῶν 100 ἕως 150 τόννων, μίαν μεγάλην φορτηγίδα καὶ ἑπτὰ μικρὰ πλοιάρια γεφυρωμένα, εἰς δὲ τὴν παραλίαν καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς λιμενικῆς περιοχῆς μεγάλον ἀριθμὸν ὡπλισμένων ἀνδρῶν

Τὸ γαλλικὸν πολεμικόν, ἀφ' οὗ ὕψωσε τὴν σημαίαν του καὶ ἡτοιμάζετο νὰ ἀποστείλῃ σκάφος εἰς τὴν ἀκτήν, διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ συμβαίνοντα ἀντελήφθη λέμβον προερχομένην ἐκ τοῦ μέρους τῶν πλοιαρίων, ἥτις μετ' ὀλίγον ἐπλεύρισε τὸ γαλλικὸν πολεμικόν. Ὁ Ἕλλην λεμβοῦχος, ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ, ἐξέθεσεν εἰς τὸν γάλλον κυβερνήτην ὅτι ἐξηναγκάσθη βιαίως(3) νὰ παραδώση τὴν λέμβον του εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, ὅτι αἱ φορτηγίδες καὶ τὰ πλοιάρια προήρχοντο ἀπὸ τὰς νήσους Σκόπελον καὶ Σκιάθον καὶ μετέφεραν 3.000 Ἑλλήνων,(4) ἐκ τῶν ὁποίων 800 εἶχον ἀποβιβασθῆ εἰς τὸν ὅρμον τῆς Συκιᾶς, ὅτι μία φάλαγξ κατηυθύνθη εἰς τὸν κολπίσκον τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου εἶχεν ἀποβιβασθῆ ἡ ὑπόλοιπος δύναμις τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος, ὅτι 150 ἄνδρες εὑρίσκοντο τώρα εἰς τὴν ἀκτὴν διὰ τὴν φρούρησιν τοῦ λιμένος, οἱ δὲ ἄλλοι εἶχον εἰσχορήσει περὶ τὴν μίαν λεύγαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χερσονήσου καταλαβόντες τὴν πολίχνην τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὅπου τώρα εὑρίσκονται ἔχοντες ὡς ἀρχηγὸν τὸν Τσιάμην Καρατάσιον.

Ὁ Γάλλος πρόξενος ἐκθέτων τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήση τὴν γαλλικὴν ἐπέμβασιν(5) καὶ γράφει ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ὁμολογίαν τοῦ Ἕλληνος ἰδιοκτήτου τῆς λέμβου ἀντελήφθη ὅτι οἱ Ἕλληνες διέπραξαν πειρατείαν καὶ ὡς ἐκ τούτου διέταξεν αὐτὸν ὅπως ἐπιστρέφων εἰς τὴν παραλίαν ἀνακοινώση εἰς τὰ πληρώματα τῶν ἀποβατικῶν σκαφῶν ὅτι τάσσει προθεσμίαν μιᾶς ὥρας, διὰ νὰ παραδωθοῦν καὶ ἐξέλθουν τοῦ λιμένος. Καὶ ὁ μὲν ἰδιοκτήτης τῆς λέμβου ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ προφανῶς ἀνεκοίνωσε τὴν ἐντολὴν τοῦ Γάλλου κυβερνήτου τοῦ πολεμικοῦ. ἀλλὰ παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ταχθείσης προθεσμίας, τὸ πολεμικὸν ἤρξατο σφοδροῦ βομβαρδισμοῦ κατὰ τῶν ἑλληνικῶν ἀποβατικῶν σκαφῶν, ρίψαν ἐν συνόλῳ ἑξήκοντα ὀβίδας

Μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ βομβαρδισμοῦ οἱ Ἕλληνες ναυτικοὶ ἐγκατέλειψαν τὰ σκάφη καὶ διεπεραιώθησαν εἰς τὴν ξηρὰν ἄνευ ἀπωλειῶν, ἐκ τῶν σκαφῶν ὅμως τὸ ἕν ἐβυθίσθη, τὸ δεύτερον κατεστράφη σχεδὸν καὶ τὸ τρίτον ἐβλάβη σοβαρῶς. Αἱ λέμβοι καὶ ἡ φορτηγὶς ὑπέστησαν ἐλαφροτέρας ζημίας. Οἱ Ἕλληνες οἱ εὑρισκόμενοι ἐπὶ τῆς παραλίας, ἂν καὶ διέθετον δύο πυροβόλα, κατόπιν ὁδηγιῶν δὲν ἤνοιξαν πῦρ κατὰ τοῦ γαλλικοῦ πολεμικοῦ, παραμείναντες ἁπλοῖ θεαταὶ τῆς ἀχαρακτηρίστου ταύτης συμπεριφορᾶς μιᾶς μεγάλης δυνάμεως, ἐκ τῶν προστατίδων μάλιστα τῆς Ἑλλάδος. ἡ ὁποία παρὸ πᾶσαν διάταξιν τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἤρξατο ἀδίκων πράξεων κατὰ τῆς Ἑλλάδος μεθ' ἧς ὅμως δὲν εὑρίσκετο εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν ἀλλ' οὔτε καὶ εἶχε διακόψει τότε τὰς διπλωματικὰς σχέσεις. Ἡ καταρρέουσα Τοιρκία ματαίως προσεπάθει νὰ στηριχθῆ εἰς ἀλλοτρίος πολεμικὰς δυνάμεις καὶ εἰς τὴν ξένην διπλωματικὴν ὑποστήριξιν· ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἐξέλιξις καθυστέρει τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀδελφῶν τοῦ Βορρᾶ καὶ τύσαι θυσίαι καὶ καταστροφαὶ ἀπέβαινον ἐπὶ ματαίῳ

Τόσον εἰς τοὺς Ἑλληνικούς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς τουρκικοὺς κύκλους τῆς Θεσσαλονίκης, ἀρχικῶς εἶχεν ἐπικρατήσει ἡ ἰδέα, ὅτι οἱ Ἀγγλογάλλοι φαινομενικῶς μόνον ἀπεδοκίμαζον τοὺς Ἕλληνας. Μετὰ τὴν καταστροφὴν ὅμως τῶν ἑλληνικῶν ἀποβατικῶν σκαφῶν ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ πολεμικοῦ εἰς τὸν κολπίσκον τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς Χαλκιδικῆς οἱ μὲν Ἕλληνες ἀπεγοητεύθησαν ἐκ τῆς στάσεως τῶν παλαιῶν προστατίδων δυνάμεων, ἐνῷ ἀντιθέτως οἱ Τοῦρκοι ἀπέκτησαν ἐνεργητικότητα τῆς ὁποίας εἶχον ἀνάγκην.(6)

Τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην οἱ Τοῦρκοι διετέλουν ἐν ἐξεγέρσει κατὰ τε τῶν Ἑλλήνων κατοίκων καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, διότι βαρέως ἔφερον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ἕνεκα τῆς ἀδυναμίας των εὑρέθησαν εἰς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δεχθοῦν ἀποβάσεις ἀγγλογαλλικῶν δυνάμεων εἰς ἐδάφη τῆς Τουρκίας, αἵτινες μάλιστα ἐφέρον το κατὰ τρόπον προβάλλοντα τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι εἶχον πληροφορηθῆ τὴν διάβασιν τοῦ Δουνάβεως ὑπὸ τῶν ρωσσικῶν στρατευμάτων καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Θεσσαλίαν. Τὴν τοιαύτην ἐξέγερσιν τῶν Τούρκων ὑπέθαλπτε καὶ τὸ κόμμα τῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Γιουσοὺφ πασᾶ φανατικῶν Τούρκων σπουδαστῶν καὶ τῶν οὐλεμάδων, τὴν ἐπισυμβᾶσαν τὴν 7ην καὶ 8ην Ἀπριλίου 1854 πυρκαϊὰν(7) ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἥτις κατέστρεψε 38 οἰκίας καὶ 154 καταστήματα καὶ ἐπροξένησε ζημίας ἀνερχομένας εἰς τρία ἑκατομμύρια γρόσια, οἱ φανατικοὶ αὐτοὶ Τοῦρκοι ἠθέλησαν νὰ ἀποδώσουν εἰς τοὺς Χριστιανούς. Τότε διέτρεξαν κίνδυνον αἱ οἰκίαι τῶν ἀδελφῶν Ἄμποτ, Ἄγγλων ὑπηκόων, ὁ δὲ Μπάμπης Ἄμποτ, εἰδοποίησε τὸν πασᾶν τῆς Θεσσαλονίκης, ὅστις ἔλοβεν ἄμεσα τὰ ἀποτελεσματικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἑτοίμων διὰ λεηλασίας καὶ διαρπαγὰς Τούρκων. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπίσης ἐποχὴν ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ Ἕλλην πρόξενος καὶ ἅπαντες οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι, ἐπιβάντες γαλλικοῦ πλοίου, ἀναχωροῦντος διὰ Πειραιᾶ.

---

(1) Μακεδονικά, τ. Δ' σελ. 538 ἔνθα ἐδημοσιεύθη ἀπὸ τὸν γράφοντα διήγησις τοῦ Γεωργίου Σμαγῆ, σχετικὴ μὲ τὰ γεγονότα τῆς Χαλκιδικῆς.

(2) Ἔκθεσις τοῦ Γάλλου προξένου ἀπὸ 24)4)54, ἔνθ' ἀν. σελ. 78 κέ.

(3) Ὁ Γάλλος πρόξενος, ἐχθρικῶς διακείμενος πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐξέγερσιν τῆς Χαλκιδικῆς, γράφει εἰς τὴν ἔκθεσίν του ὅτι ὁ κυβερνήτης τῆς λέμβου διεμαρτυρήθη, πρᾶγμα μᾶλλον ἀπίθανον.

(4) Ἡ πληροφορία περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀποβατικοῦ σώματος τοῦ Καρατάσιου ἦτο μᾶλλον σκόπιμος. Ὁ αὐτὸς πρόξενος τῆς Γαλλίας εἰς μεταγενεστέραν του ἔκθεσιν ἀπὸ 3 Μαΐου 1854 εἰς μεταγενεστέραν του ἔκθεσιν ἀπὸ 3 Μαΐου 1854 πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας (ἔνθ. ἀν. σελ. 81 κέ.) γράφει ὅτι οἱ ἀποβιβασθέντες ἀνῆρχοντο εἰς 1000 περίπου, εἰς τούς ὁποίους πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ 400 ἄνδρες ἐκ Συκιᾶς καὶ τῶν πέριξ χωρίων.

(5) Ὁ ἀμερικανικὸς τύπος τῆς 23ης Μαΐου 1854 ἐκαυτηρίασε τὴν διαγωγὴν τῆς Γαλλίας.

(6) Ἔκθεσις Γάλλου προξένου ἀπὸ 24)4)54, ἔνθ' ἀν. σελ. 78 κέ.

(7) Ὁ Αὐστριακὸς πρόξενος εἰς ἔκθεσίν του ἀπὸ 14)4)54, ἐνθ' ἀν. σελ. 98, ἀναβιβάζει τὰς ἀποτεφρωθείσας οἰκίας εἰς 65 καὶ τὰ καταστήματα εἰς 300, ἐνῷ ὁ Γάλλος συνάδελφός του (ἔνθ' ἀνωτ. σελ. 76) εἰς τοὺς μνημονευομένους ἀνωτέρω ἀριθμούς, οἵτινες φαίνονται καὶ οἱ ἀκριβέστεροι.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἑπόμενον

ΚΑΙΝΙΚΗ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ
Γίνονται δεκτοὶ ἀσθενεῖς ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι. ΤΕΒΕ, ΙΚΑ, Ταμείων Μεταλλευτῶν, ΣΕΚ. ΤΑΚΕ, Δημόσιοι Ὑπάλληλοι ΟΤΕ, κ.λ.π. Ταμείων.
ΓΩΝΙΑ: ΠΛΑΤΩΝΟΣ 1 — ΕΓΝΑΤΙΑΣ 71—ΤΗΛ. 79 221
(Παραπλεύρως Πρακτ. Λεωφορείων Πολυγύρου Χαλ)κῆς)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

—Ἀρχιμηνιά! Καληχρονιά!
[Καλῶς τὸν ἄρχοντά μας,
πόχει τὴν τύχη ἀδερφὴ καὶ
[τὴν καρδιά του πλοῦτος!
—Βάνω τὸ πόδι τὸ δεξὶ κι
[ὅλα δεξὰ νὰ πᾶνε!

—Σπάσε τὸ ρόδι τ' ἄλικο
[στὴ μαλλιαρὴ τὴν πέτρα,
πιὲς ἀπ' τ' ἀμίλητο νερὸ
[τῆς κρυσταλλένιας βρύσης,
σκόρπα τὰ φύλλα τῆς ἐλιᾶς
[πὲς τῆς καρδιᾶς τραγούδια

—Ὡσὰν τὴν πέτρα μὲ ριζὰ
[ἡ ἀγάπη νὰ ριζώσει,
ξόρκι τ' ἀμίλητο νερὸ νὰν'
[στὸ κακὸ τὸ μάτι,
καὶ σὰν τὸ ρόδι μ' ἀγαθὰ
[τὸ σπίτι νὰ γιομίσει!

Κ. ΚΑΛΛΟΝΑΙΟΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΝΕΠΑΙΞΕ ΤΟΝ ΗΡΩΔΗ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

Θεὸς νὰ τυραννιούμαστε καὶ γελάει, μᾶς ἐμπαίζει. Ἐκεῖ ποὺ νόμιζες ὅτι θὰ βρῆς μέλι, βρῆκες φαρμάκι. Μὴ προσπαθεῖς νὰ αἰτιασθῆς τοὺς συνανθρώπους σου. Φταῖς ἐσύ. Κύτταξε τὸν ἑαυτό σου. Ὁ Θεὸς ἀναγκάσθηκε νὰ σὲ ἀφήση ν' ἀκολουθήσης τὸν δρόμο σου καὶ νά, ποῦ ἔφθασες. Καὶ τώρα ὁ Θεὸς γελᾶ.

Ἔχεις ποτὲ διαβάσει τὸν Ψαλμὸ β'; Ἂν δὲν ἔχεις ὁλόκληρη τὴν Ἁγία Γραφή, στὴ νεοελληνικὴ μετάφρασι τοῦ μακαρίτη Ἀρχιμανδρίτη καὶ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Νεοφύτου Βάμβα, νὰ προμηθευθῆς ἕνα ἀντίτυπο. Γράψε μας καὶ θὰ σοῦ ποῦμε ποῦ μπορεῖς νὰ τὸ ἀγοράσης. Μὲ τὸ θέμα μας, τὸν ἐμπαιγμὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ἀσχολεῖται ὁ Ψαλμὸς αὐτός. «Διὰ τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταιο; Παρέστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ὁμοῦ, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, λέγοντες, ἄς διασπάσωμεν τοῦς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἄς ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἁλύσεις αὐτῶν. Ὁ καθήμενος ἐν οὐρανοῖς θέλει γελάσει Ὁ Κύριος θέλει ἐκμυκτηρίσει αὐτούς. Τότε θέλει λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ θέλει συντάραξει αὐτοὺς» (Ψαλμ. β' 1—5).

Τί ἔκαμε ὁ Ἡρώδης ὅταν ἀντελήφθη ὅτι οἱ μάγοι τὸν κοροϊδεψαν; Θύμωσε καὶ σκότωσε Ἔδειξε τή φυσική του δύναμι. Ἀλλ' ἂν θύμωσε καὶ σκότωσε δὲν ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του. Τὸτ κοροϊδεψε ὁ Θεός. Τὸ νὰ σκοτώση κανεὶς εἶναι εὔκολο πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸ νὰ δημιουργήση εἶναι δύσκολο, γιατὶ ἀνάγεται ἀποκλειστικὰ στὴ θεότητα. Καὶ τὸ ζῶο μπορεῖ νὰ καταπατήση τὸ ὡραῖο ἄνθος, ἀλλὰ μόνον ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ τὸ κάμη. Τὸ κακὸ ἔχει δύναμι. Εἶναι δύναμις καταστρεπτική. Τὸ ἀγαθὸ ἔχει δύναμι. ἀλλ' εἶναι δύναμις δημιουργική, εἶναι ἡ δύναμις τῆς ἀγάπης. Δὲν μπορεῖς ἕνα παιδάκι νὰ τὸ βιάσης νὰ κάμη κάτι, ἀλλὰ μπορεῖς νὰ τὸ πείσης νὰ θελήση νὰ τὸ κάμη. Ἡ βία τοῦ Ἡρώδη καὶ ὁ θημός του δὲν κατώρθωσαν παρὰ νὰ διαγείρουν τὸν γέλωτα τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη ὅμως τοῦ Θεοῦ ποὺ φανερώθηκε στὸ σταῦλο τῆς Βηθλεέμ, ἂν καὶ φαινομενικὰ ἀνίσχυρη, κατώρθωσε περισσότερα ἀπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἡρώδη. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς γελᾶ ὅταν σὲ βλέπη νὰ χτυπιέσαι ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ἀκολουθῶντας τὸν δρόμο τῆς ἐκλογῆς σου. Δὲν σὲ βιάζει νὰ Τὸν ἀκολουθήσης. Θέλει διὰ τῆς ἀγάπης Του νὰ σὲ πείση νὰ θέλης νὰ τὸ κάμης.

ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἕν τευχίδιον μὲ τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ἢ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἄς μᾶς γράψη εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις Ο ΣΠΟΡΕΥΣ, Γραμματοθυρὶς 387, Ἀθῆναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ἐγνατίας 87—Τηλ. 11473.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79.025
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται
Ὑπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΛΟΓΙΑ

Ο ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ μὲ πραγματικὴν διάθεσιν ἀγαθοῦ ἀνθρώπου καὶ καλοῦ χριστιανοῦ δὲν ἐποφθαλμιᾷ συνήθως τὸν νόμιμον τόκον τῆς εὐγνωμοσύνης, οὔτε τὸν θεωρεῖ ἀπαιτητὸν ἀλλ' ἁπλῶς ἱκανοποιεῖ ἔμφυτον ἀνθρωπιστικὴν ἀνάγκην ἀλληλεγγύης καὶ ἀμείβεται ἐπαρκῶς μὲ τὴν ψυχικὴν ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ εὐφροσύνην. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἐνδιαφέρει τὸν εὐεργετούμενον οὔτε δικαιολογεῖ τὴν ἀχαριστίαν του.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ἀνάγκη οὔτε καὶ εἶναι δυνατόν, νὰ ἔχης φίλους πολλούς, διότι τότε δὲν ἔχης πραγματικὰ κανένα. Φρόντισε ὅμως ὅσον ἠμπορεῖς καὶ ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σὲ νὰ μὴ ἔχης κανένα ἐχθρόν. Ἂν ἔχης ἀδικήσει κανένα ἱκανοποίησέ τον, ἂν δὲ πάλιν σὲ φθονοῦν, προσπάθησε νὰ ἀφοπλίσης τὸν φθόνον καὶ τὴν κακεντρέχειαν μὲ τὴν καλωσύνην καὶ τὸν ἀλτρουϊσμόν.

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ εἶναι πρὸ πάντων φόρος σεβασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν ἰδίαν του ἀτομικότητα καὶ ὡς τοιαύτη ἐκδήλωσις αὐτοσεβασμοῦ εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ πρῶτα καὶ καταφανέστερα γνωρίσματα τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἐπιμελημένης ἀνατροφῆς ἑνὸς ἀνθρώπου ὅπως ἐν ταὐτῷ εἶναι καὶ τὸ ἀσφαλέστερον ἐχέγγυον τῆς ὑγείας καὶ εὐεξίας του

Η ΟΡΓΗ εἶναι πάντοτε ἔγας ἐλαφρὸς παροξυσμὸς μανιακῆς παραφροσύνης. Ἀφοῦ δὲν εἶναι εὔκολον νὰ δέσης τὰ χέρια σου καὶ νὰ φράξης τὸ στόμα σου ὅταν εἶσαι ὑπὸ τὸ κράτος ὀργῆς ἔστω καὶ δικαιολογημένης, βάλε τοὐλάχιστον εἰς ἐνέργειαν ὅσα λείψανα θελήσεως καὶ κρίσεως σοῦ ὑπολείπονται διὰ νὰ συγκρατήσης καὶ χέρια καὶ γλῶσσαν ἐγκαίρως. Μέτρησε ἕως τὰ 100 ἐν ἀνάγκῃ καὶ μὴ λάβης καμμίαν ἀπόφασιν ἂν δὲν ξημερώσῃ ἡ ἄλλη ἡμέρα.

ΚΑΝΕΙΣ δὲν εἶδεν ἀκόμη οὔτε ἤκουσεν ἄνθρωπον νὰ προκόψῃ καὶ νὰ εὐημερήσῃ ἀπὸ κέρδη χαρτοπαιγνίου καὶ ὅλοι βλέπομεν καθ' ἡμέραν ἀπείρους οἰκτρῶς καταστραφέντας ἀπὸ τὸ μωρὸν αὐτὸ πάθος τῆς χαρτοπαιξίας τὸ ὁποῖον μόνον κατ' εὐφημισμὸν δὲν λέγεται φρενοπάθεια καὶ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ εὔσχημος κλοπή.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9
ΑΘΗΝΑΙ

Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ἡ ἑβδομάδα αὐτὴ ποὺ ἀρχίζει τὰ Χριστούγεννα καὶ τελειώνει τὴν Πρωτοχρονιὰ ἔχει ἐντελῶς ἰδιαίτερα θέλγητρα γιὰ ἕνα ὡρισμένο κόσμο: τὸν ἀπέραντο κόσμο τῶν παιδιῶν. Ἡ βασιλεία τῶν μικρῶν ἁπλώνεται σ' ὅλη τὴ γῆ. Παντοῦ, μπροστὰ στὰ παμπάλαια τζάκια ἢ στὰ ὑπερμοντέρνα καλοριφὲρ βλέπει κανένας τὰ κουκλίστικα παπουτσάκια ποὺ τὰ μεσάνυχτα ἀκριβῶς θὰ κατέβῃ ὁ Χριστούλης ἢ ὁ Ἅϊ–Βασίλης νὰ βάλῃ ὄμορφα δῶρα ἂν τὸ παιδάκι εἶναι καλό, ἢ κανένα καμπτσίκι ἂν εἶναι διαβολόπαιδο καὶ ζιζάνιο. Ἀλλοῦπάλι, θὰ σιηθῇ τὸ χριστουγεννιάτικο δένδρο, φωτισμένο μὲ πολύχρωμα κεράκια, ἢ γιρλάντες ἠλεκτρικὲς πασπαλισμένο μὲ τεχνικὸ χιόνι, γεμᾶτο λαμπρὲς φοῦσκες καὶ παιχνίδια, ποὺ γύρω ἀπ' αὐτὸ θὰ ἀνοίγουν μὲ θαυμασμὸ τὰ ματάκια τῶν μικρῶν προσκαλεσμένων. Καὶ στὰ πιὸ φτωχικὰ ἀκόμα σπίτια, κάτι θὰ ὑπάρχῃ γιὰ τὰ μικρά: ἕνας τιποτένιος καραγκιόζης, μιὰ πάνινη κουκλίτσα, ἕνα ξύλινο αὐτοκινητάκι. Κι' ὅμως τὰ ἀσήμαντα αὐτὰ μικροπράματα τὶ ἐνθουσιασμὸ προκαλοῦν, τὶ φωνές, τὶ χαρά, τὶ στοργή! Τὸ παιχνίδι! Νὰ ὁ πραγματικὸς βασιληᾶς τῆς ἑβδομάδος τῆς χαρᾶς! Κι' ὁ βασιληᾶς αὐτὸς —παιχνίδι— σὰν σύμβολο μιᾶς ἄδολης χαρᾶς, δὲν ἔχει ἀξία. Ὑπάρχουν παιδάκια, χαϊδεμένα τῆς τύχης, ποὺ τώρα τὶς γιορτὲς συσσωρεύονται μπροστά τους περιουσίες ὁλόκληρες σὲ πανάκριβα παιχνίδια. Κοῦκλες πανέμορφες. βουτηγμένες μέσα στὶς ἀκριβὲς στόφες, ἀληθινὰ αὐτοκινητάκια, λαμπρὲς καὶ φανταχτερὲς πανοπλίες, χίλια παιχνίδια ποὺ ἡ ἀξία τοῦ καθενός του θὰ μποροῦσε νὰ χαρίσῃ χαρὰ σὲ μιὰν ὁλόκληρη φτωχὴ οἰκογένεια, παιχνίδια διαλεγμένα ἀπὸ τοὺς στοργικοὺς γονεῖς γιὰ τὸ μονάκριβό τους παιδάκι, καὶ ποὺ ὅμως δὲν κατορθώνουνε νὰ τραβήξουν οὔτε καὶ τὴν προσοχή του. Καὶ δὲν εἶναι παράξενο νὰ δῇ κανένας ξαφνικὰ τὰ ματάκια τοῦ χαϊ εμένου νὰ γυαλίζουν παράξενα κι' ἕνα περίεργο παράπονο νὰ τὸ πιάνῃ, γιατὶ θὰ δῇ ἀπὸ τὸν παράθυρο καὶ θὰ ζηλέψῃ τὸ ἀπαίσιο χάρτινο καραγκιόζη ποὺ προσφέρει τὴν χαρὰ στὸ μικρὸν ἀλήτη τῆς γειτονιᾶς...

Μὰ κρύβουν κι' ἄλλες ὀλόμα χαρὲς τὰ παιχνίδια, χαρὲς ὄχι μονάχα γιὰ τὰ παιδιά. Ὁ σοβαρὸς κύριος καὶ ἡ πεταχτὴ κυρία θὰ διασκεδάσουν ψωνίζοντας παιχνιδάκια κι' ὕστερα θὰ τρέξουν στὸ σπίτι τους, θὰ φωνάξουν τὰ μικρά, θὰ ἀνοίξουν τὰ πακέτα καὶ θ' ἀρχίσουν νὰ παίζουν μὲ τὰ παιδιά τους, ὄχι πιὰ σὰν πατέρας καὶ γυιός, σὰν μάνα καὶ κόρη, ἀλλὰ σὰν δυὸ ἀγνὰ κι' ἀθῶα παιδάκια. Καὶ τὸ παιδάκι θ' ἀναρωτιέται μὲ περιέργεια: μὰ παίζουν λοιπὸν καὶ οἱ μεγάλοι;

Κι' ὅμως, ναί! Παίζουν κι' οἱ μεγάλοι. Ὅλοι μας, γέροι, νέοι, παιδιά, ὅλοι κυνηγοῦμε τὴν ἄδολη χαρὰ τοῦ παιχνιδιοῦ. Γιατὶ ὅλοι μας γυρνοῦμε μὲ νοσταλγία πρὸς τὰ περασμένα, πρὸς τὰ περασμένα ἐκεῖνα ὅπου τὴν εὐτυχία ἀρκοῦσε νὰ μᾶς τὴν δώσῃ μιὰ κοῦκλα, ἕνας καραγκιόζης, ἑτόσο δά, ἕνα τιποτένιο παιχνιδάκι.

ΣΤΙΣ ΞΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

Τοῦ κ. ΓΑΡ. ΓΑΡΟΦΥΛΛΟΥ Δ)ΛΟΥ 53ου ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Σήμερα στὴν Ἀγγλία ὅπως καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες χῶρες πολλὰ ἀπὸ τὰ ἔθιμα αὐτὰ ἔχουν καταργηθῆ

—Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων στὴν Πολωνία ἡ γιορτὴ δὲν ἀρχίζει ἐὰν δὲν παρουσιασθῆ τὸ πρῶτο ἄστρο στὸν οὐρανό. Τότε μαζεύονται ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, ρίχνουν λίγο ἄχυρο στὸ πάτωμα σὲ ἀνάμνησι τῆς φάτνης τῆς Βηθλεὲμ καὶ ὁ πατέρας, ἡ μητέρα καὶ τὰ παιδιὰ κάθονται γιὰ τὸ δεῖπνο. Ἀφήνουν μιὰ καρέκλα ἀδειανὴ μήπως τὸ θεῖο βρέφος θελήσῃ νὰ παρακολουθήσῃ τὴ γιορτή. Σὲ ὅλα τὰ μέλη τοῦ σπιτιοῦ μοιράζονται μικρὲς στρογγυλὲς ὅστιες ποὺ ἔχουν εὐλογηθῆ ἀπὸ τὸν ἱερέα καὶ ἔχουν σφραγισθῆ μὲ τὴν προσωπογραφία ἑνὸς Ἁγίου. Τὶς τσουγκρίζουν μεταξύ τους καὶ εὔχονται χαρὰ καὶ εὐτυχία. Τὰ παιδιὰ στὴν Πολωνία τὸν Ἅϊ–Βασίλη τὸν λένε «ἀστεράνθρωπο». Εἶναι ἕνας μεταμφιεσμένος παππᾶς Τὰ ἐξετάζει στὴν κατήχησι καὶ τὰ ἀμείβει μὲ δῶρα.

* *
*

Στὴν Ὁλλανδία οἱ ἄνθρωποι ντύνονται μὲ κτυπητὰ κουστούμια καὶ συναντῶνται στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ. Ἐκεῖ τραγουδοῦν ὕμνους Χριστουγεννιάτικους καὶ διαλέγουν ἕναν ἀπὸ τὴν συντροφιὰ γιὰ νὰ φέρῃ τὸ ἄστρο. Αὐτὸ εἶναι μία μεγάλη λάμπα σὲ σχῆμα ἀστεριοῦ καὶ τὴν κρατεῖ μπροστὰ ἀπὸ τὴν συντροφιὰ ποὺ προχωρεῖ ἐνῶ ψάλλουν τὰ κάλλαντα καὶ γυρίζουν στοὺς δρόμους.

* *
*

—Στὴ Φιλανδία, θυμοῦνται τὰ πουλιὰ καὶ τὰ ζῶα Τὰ Χριστούγεννα ὅλες οἱ ἀγελάδες καὶ τὰ ἄλογα παίρνουν ἕνα εἰδικὸ Χριστουγεννιάτικο γεῦμα καὶ κάθε νοικοκύρης βάζει μιὰ γοβάνα μὲ στάρι στὰ κεραμύδια του γιὰ νὰ πάρουν καὶ τὰ πουλιὰ τὸ μερίδιό τους, ἀπὸ τὸ γιορτάσιμο γεῦμα. Ἀνήμερα τὰ Χριστούγεννα καθένας σηκώνεται πρὶν ἀπὸ τὰ χαράματα καὶ πηγαίνει στὴν ἐκκλησία ποὺ εἶναι φωτισμένη μὲ κεριά. Ἡ γαλοπούλα καὶ ἡ Χριστουγεννιάτικη πουτίγκα εἶναι ἀσφαλῶς τὸ ἀγαπημένο γεῦμα τῶν Χριστουγέννων ἀλλὰ ἂν ζούσαμε στὴ Βρεττάνη τῆς Γαλλίας ὁ μπακαλιάρος θὰ ἦταν τὸ εἰδικὸ φαγητὸ γιὰ τὴν ἑορτή, ἂν ζούσαμε στὴν Ἰταλία θα ἦταν τὰ χέλια καὶ ἂν ζούσαμε σὲ ὡρισμένα μέρη τῆς Γερμανίας νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι θὰ σερβίριζαν μιὰ σαλάτα ἀπὸ ρέγγες. Ὁ χοῖρος εἶναι τὸ κύριο πιάτο τοῦ Χριστουγεννιάτικου γεύματος στὴ Ρουμανία.

Πολλὰ χριστουγεννιάτικα ἔθιμα ἔχουν τὴν προέλευσιν τους ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ δὲν εἶχε γεννηθῆ ἀκόμη ὁ Χριστός. Ἡ συνήθεια ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν Ἀγγλία νὰ κρεμοῦν τὸν ἰξὸ καὶ νὰ καῖνε τὸ κούτσουρο τὴν ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι συνήθειες ποὺ κληρονομήθηκαν ἀπ' τοὺς εἰδωλολάτρες Σκανδιναοὺς προγόνους τους.

Οἱ δρυΐδες ἐθεωροῦσαν τὸν ἰξὸ γιὰ ἱερὸ φυτό. Ἐπίστευαν ὅτι μποροῦσε νὰ θεραπεύσῃ κάθε ἀρρώστεια καὶ ἂν τὸν κρατοῦσαν ἐπάνω στὸ σῶμα τους δὲν θὰ τοὺς ἔπιαναν τὸ μάγια.

Τὸ κάψιμο τοῦ κούτσουρο εἶναι κι' αὐτὸ Σκανδιναυϊκὸ ἔθιμο πολὺ παληό. Τὴν παλὴὰ ἐποχὴ οἱ δισβάτες ἔβγαζαν τὸ καπέλλο τους ὅταν περνοῦσε τὸ μεγάλο κούτσουρο ποὺ μερικὲς φορὲς εἶχε τὸ μάκρος ἑνὸς ὁλοκλήρου δένδρου, ὑπῆρχαν κάθε εἴδους προλήψεις γιαὐτὸ τὸ κούτσουρο Ἐθεωρεῖτο πολὺ μεγάλη κακοτυχία ἂν ἔμπαινε στὴν αὔθουσα ποὺ καιγότανε τὸ κούτσουρο ἕνας ἄνθρωπος ἀλλοίθωρος. Ἀκόμη μεγαλύτερη ἀτυχία ἐθεωρεῖτο ἂν ἐρχότανε μιὰ γυναίκα μὲ πλατυποδία.

Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἄρχιζαν οἱ διασκεδάσεις κι' ἔπαιζαν πολλὰ ἀστεῖα παιχνίδια. Τὸ πιὸ ἀγαπημένο τους εἶναι νὰ κρεμοῦν ἕνα εἶδος γλυκοῦ βουτηγμένο στὸ πετιμέζι, ἀπὸ ἕνα δοκάρι τοῦ ταβανιοῦ καὶ καθένας, μὲ τὴ σειρά του, πηδοῦσε καὶ προσπαθοῦσε νὰ πάρῃ μιὰ μπουκιά.

Πιὸ λαϊκὸ ἀπ' ὅλα τὰ παιχνίδια, τὰ παληὰ Χριστούγεννα, ἤτανε ἡ ἁρπαγὴ τοῦ δράκου. Ἔβαζαν μιὰ μεγάλη φούχτα ἀπὸ σιαφίδες στὸ βάθος μιᾶς πλατειᾶς καὶ ρηχῆς πιατέλλας, ἔριχναν ἐπάνω μπράντυ (πιοτὸ) καὶ τὸ ἄναβαν. Ὅλα τὰ φῶτα τοῦ σπιτιοῦ ἔσβυναν. Καθένας μὲ τὴ σειρά του ἔκανε ἕνα βῆμα πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ προσπαθοῦσε νὰ πιάσῃ μιὰ σταφίδα μέσα ἀπὸ τὶς φλόγες, Ὅταν τὸ πετύχαιναν, ἄρχιζε τὸ παιχνίδι τῶν ἐρωτήσεων καὶ τῶν ἀπαντήσεων.

Τὰ γεύματα τῶν Χριστουγέννων ἦταν ἐξαιρετικὰ καὶ μερικὲς φορὲς περιελάμβαναν δεκαὲξ κύριες πιατέλλες μὲ πολλὲς ἀκόμη βοηθητικές. Πιὸ ἐνδιαφέρον ἀπ' ὅλα ἦταν τὸ κεφάλι τοῦ χοίρου. Ὅλη ἡ συντροφιὰ σηκωνότανε ὄρθια ὅταν ἔμπαινε τὸ κεφάλι μὲ κλωνάρια ἀπὸ δενδρολίβανο ποὺ ἐξεῖχαν ἀπὸ τ' αὐτιά του κι ἕνα λεμόνι στὸ στόμα του. Τὸ ἔφερνε μέσα σὲ μιὰ ἀσημένια πιατέλλα ὁ ἀρχιμάγειρος. Ἄλλες πιατέλλες εἶχαν κύκνους, παγώνια, ἐρωδιούς, πέρδικες ψητὲς χῆνες, ψητὸ γουρούνι καὶ ἄλλα.

Χαλκιδικεῖς:

Διὰ πάσαν Κτηματικήν σας Συναλλαγὴν Ἀποτανθῆτε μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἀγοραὶ-Πωλήσεις Ἀκινήτων

Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2.
(= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)
ΤΗΛΕΦ. 20—951

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΤΣΟΥΓΚΡΑΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται εἰς ἰατρεῖον του ΕΓΝΑΤΙΑΣ 74 Παραπλεύρως Φαρμακείου Παπαποστόλου. Ἀπὸ 4—7 μμ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
Δ. ΚΑΦΤΑΝΤΖΗ - ΔΡ. Θ. ΜΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 69
(ΣΤΑΣΙΣ ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ)
ΤΗΛ. 20-550
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

«Ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιὰ» ξεφωνίζει πρωΐ–πρωΐ ὁ ὁ πιτσιρίκος τῆς γειτονιᾶς καὶ χρωματίζει πρῶτος τὴν ἡμέρα τῆς μεγάλης ἑορτῆς.

«Κι' ἀρχὴ καλός μας χρόνος» συνεχίζει ὁ μικρὸς καὶ ἡ ψυχή μας πλημμυρίζει ξαφνικὰ ἀπὸ παλιὲς ξεχασμένες εἰκόνες κι' ἐντυπώσεις κάποιας ἄλλης ἐποχῆς. Ποιὸς ἀπὸ μᾶς δὲν διατηρεῖ, ἀλήθεια μέσα στὴν ψυχή του κάποια ἐντελῶς ἰδιαίτερη συγκίνησι γιὰ τὰ πρωϊνὰ κάλαντα καὶ γιὰ τὴ νύχτα τῆς παραμονῆς; Οἱ πρῶτες χριστουγεννιάτικες συγκινήσεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας μένουν συνήθως ζωηρὰ χαραγμένες στὴν περγαμενὴ τοῦ μυαλοῦ καὶ φυλάγονται βαθειά, ἀλλ' ἀνέπαφες, στῆς σκέψεις τὰ βάθη γιὰ νὰ μᾶς χαιδεύουν μὲ τὴ θύμησί τους τὴν ψυχὴ κάθε τέτοια μέρα. Ἀξέχαστες μένουν ὅλες ἐκεῖνες οἱ πρωτόγνωρες συγκινήσεις καὶ οἱ γεμᾶτες μυστήριο προσδοκίες, ποὺ ξυπνοῦν μιὰ φορὰ τὸ χρόνο ἀπὸ τὸ βαθύ τους λήθαργο καὶ μᾶς ὀμορφαίνουν τὴ ζωή.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔχουμε ὑποχρέωσι ὅλοι νὰ καλλιεργήσουμε καὶ νὰ μεταφέρουμε τὴ συγκίνησι αὐτὴ στὶς μέλλουσες γενεές. Εἶναι καθῆκον τοῦ κάθε χριστιανοῦ νὰ σκορπίσῃ λίγη χαρὰ κι' αἰσιοδοξία στὴν παιδικὴ ψυχὴ καὶ νὰ γεμίσῃ τὴν ἀτμόσφαιρα μὲ χαρούμενη εὐλάβεια τὴν ἡμέρα τῆς Πρωτοχρονιᾶς

Κανένα παιδάκι δὲν πρέπει νὰ μείνῃ παραπονεμένο, κανένα δὲν πρέπει νὰ νοιώσῃ τὴν παγωμάρα, τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ὀρφάνιας τὰς ἡμέρας αὐτὰς ποὺ γεννιέται ὁ Χριστός. Τὸ κάθε σπίτι κάτι μπορεῖ νὰ προσφέρῃ ἀκόμη στὸ φτωχὸ καὶ κατατρεγμένο παιδί, ποὺ ἀπὸ τὸ πρῶτο του ξύπνημα ἔνοιωσε τὸ σκληρὸ βούρδουλα τῆς ζωῆς νὰ τοῦ τσακίζῃ τὰ πλευρά. Δὲν εἶναι καλωσύνη, οὔτε γενναιοδωρία, εἶναι καθαρὴ ὑποχρέωσι τοῦ καθενὸς ἀνθρώπου νὰ δημιουργήσῃ ἀτμόσφαιρα ἑορτάσιμη καὶ ν' ἀφήσῃ τὰ παιδιὰ νὰ τὴ χαροῦν. Οἱ λιλιπούτειοι αὐτοὶ ἄνθρωποι ἔχουν ἀνάγκη διαπλάσεως καὶ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ ψυχικοῦ τους κόσμου ἀπὸ παραδόσεις καὶ ὄμορφες συγκινήσεις. Καὶ ὅλοι ξέρουμε πὼς ἡ λάμψις τῆς χαρᾶς, ἀπ' ὅσο μακρυὰ κι' ἂν ἔρχεται, φωτίζει πάντα χαρούμενα καὶ νοσταλγικὰ τὸ πέρασμα τῆς ζωῆς. Λίγη χαρὰ λοιπὸν τὴν ἅγια αὐτὴ ἡμέρα σὲ ὅλα τὰ παιδιὰ καὶ ἰδιαίτερα σ' αὐτὰ ποὺ δὲν ἔτυχε ποτὲ νὰ τὴ γνωρίσουν. Γ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Πρόσκλησις ὑποβολῆς αἰτήσεων καὶ δικαιολογητικῶν διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως κλητῆρος ἐπὶ βαθμῷ 13ῳ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν Ἁγίας Ἀναστασίας.

Τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων προκειμένου νὰ προβῇ εἰς τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως βοηθητικοῦ προσωπικοῦ συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 21]20)11)59 πράξει τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 1811]51, προσκαλεῖ πάντα βουλόμενον νὰ καταλάβῃ διὰ διορισμοῦ τὴν θέσιν τοῦ κλητῆρος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς σχολῇ (Γ' κατηγορία βαθμὸς 13, κλάδος 28 τοῦ Ν.Δ. 3379]55) ὅπως ὑποβάλῃ ἡμῖν ἐντὸς 20 ἡμερῶν]ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης αἴτησιν μετὰ τῶν κατὰ νόμων δικαιολογητικῶν.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐκτὸς τῶν ἄλλων πρέπει νὰ κέκτηνται ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ νὰ μὴ ἔχουσι ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 45 ἐτῶν.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς
ΣΗΦΗΣ Γ. ΚΟΛΛΙΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Πολυγύρον: οἱ κ.κ. Γεωργ. Γεωργακόπουλος, Χρ. Ροῦσσος, Ἀδελφοὶ Ἀστιόπουλοι, Πέτρ. Στραβοκέφαλος, Χριστ. Κατσικόπουλος, Βασ. Καυταντζῆς, Μάρκος Χλίχλιας, Θεόδ. Λιαριγκοβινός, Βασιλ. Βρεττὰς, δ. Τοῦλα Ψαθᾶ ἡ κ. Αἴμμα Παπαδοπούλου, Ζαχ. Δολματζῆς, Χρῖστος Βασιλάκης Ἀλ. Λιάλιος καὶ ὁ Σύνδεσμος Ἀναπήρων Χαλκιδικῆς.

Ἁγ Παρασκευῆς: ὁ κ. Θεοδ. Τσατσαρώνης.

Μουδανιῶν: ὁ κ. Χρῖστος Κίρμπας.

Νικήτης: ὁ κ. Βασίλ. Μάντζιος.

Μ Παναγίας: ὁ κ. Νικόλαος Τσοῦλος.

Καστοριᾶς: ὁ κ. Δημ. Κουκουμπῆς.

Ἐπανωμῆς: ὁ κ. Χρυσ. Κουτσούς.

Κιλκισίου: ὁ κ. Ἀ. Πορταρινός.

Καβάλας: οἱ κ.κ. Δημ. Ἀναγνώστου Ἀρχιμανδρίτης κ. Εὐγένιος.

Βασιλικῶν: ὁ κ. Δημ. Τσιότρας.

Ἁγ. Ἀναστασίας: ὁ κ. Δημ. Καραγιάννης.

Ἀγιᾶς—Λαρίσης: ὁ κ. Ἰωάν. Παναϊρλῆς.

Πειραιῶς: ὁ κ. Χριστ. Φιλάνδρας.

Φυλακαὶ—Κασ)δρας: ὁ κ. Ἰωάν. Κολοκύθας.

Σχολικαὶ Ἐφορεῖαι: Ἁγίου Νικολάου, Ἱερισσοῦ.

Ἰσξιάρχου: οἱ κ.κ. Νικ. Γιανακοῦ, Χριστ. Καραμούζης, Ἰωάν. Γερογιάννης.

Ἀρναίας: οἱ κ.κ. Χριστ. Ἀλεξάνδρου, Γεώργ. Κριαρῆς, Κωνστ. Βαγιωνᾶς, Παναγιώτης Τουπλικιώτης, Γεώργ. Σ. Ρῆγας, Γεώργ. Π. Ρῆγας, Κ. Κατσάγγελος, Ἰωάν. Δ. Καραστέριος, Ἀθαν. Χριστιανός, Γεώργ. Κυριαφίνης.

Στανοῦ: οἱ κ.κ. Δημ. Χριστάρας, Ἰωάν. Κυριαφίνης, Μόσχος Μοσχόπουλος, Νικολ. Παπαϊωάννου καὶ Δασικὸς Συνεταιρισμός.

Βαρβάρας: οἱ κ.κ. Νικ. Τσόγκας, Ἀποστ. Τσελεπῆς.

Μ. Παναγίας: ὁ κ. Σταῦρος Σμαραγδῆς.

Στατωνίου: οἱ κ.κ. Βασιλ. Πάργας, Γεώργιος Τζελέπης, Παντελῆς Καλογιάννης, Δημ. Γεωργιάδης, Νικ. Μαυροδάρας, Ἐλευθ. Τσίκουλας, Ἀθ. Καρρᾶς, Ἀλεξ. Κοντομάρης, Ἀστ. Δαμουλᾶς, Ἰωάν. Παπαγυρίου, Ἀργ. Καρρᾶς, Γ. Παπάζογλου.

Γοματίου: οἱ κ.κ. Κ. Κλειδαρᾶς, Ἀναστ. Σάρτης, Ἀθ. Παπαποστόλου, Γεώργ. Ἀποστολούδας, Θεόδ. Ροῦντος, Ἀναστ. Καροπαντᾶς.

Σταγείρων: ὁ Ἀθλητικὸς Σύλλογος.

Νεοχωρίου: οἱ κ.κ. Χρῖστος Ρίζος, Ἀπ. Βαλοδῆμος, Δημοσθ. Δαβίλας, Νικ. Κακλαμάνος.

Ἱερισσοῦ: ὁ Γεωργικὸς Συνεταιρισμός, καὶ ὁ κ. Ἀθαν. Μαρῖνος.

Ν. Ρόδων: οἱ κ.κ. Βασιλ. Καραμανλῆς, Ἀβραὰμ Χατζηλίδης.

Ἀμμουλιανῆς: οἱ κ.κ. Θεοδ. Συριανός, Μελᾶς Χατζηαλεξάνδρου.

Οὐρανουπόλεως: ὁ κ. Χρ. Τζιβιλόγλου.

Παλαιοκάστρου: ὁ κ. Μαυρ. Μπόλματης.

Ὁρμυλίας: ὁ κ. Ἰων Τσουγκράνης.

Ν. Μαρμαρᾶ: ὁ κ. Διαμαντ. Διαμαντάρας.

Σίνδου, ὁ κ. Ἰωάν. Ζαρίφης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΣ
Νευρολόγος Ψυχίατρος
Τὸ ἰατρεῖον του
Μετεφέρθη—Ἐγνατίας 69
ΤΗΛ. 71.379
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΩΑΝ Γ. ΚΥΡΙΑΦΙΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ-ΟΤΟ-ΡΙΝΟ-ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΘΕΣ)ΚΗΣ
ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 31
ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΗΛ. 73.963

Η ΕΝΩΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ & ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΠΡΟΣ
ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΗΣ

Φίλε κ. Πρόεδρε,

Ἡ Διοίκησις ἡ Διεύθυνσις καὶ ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑνώσεώς μας, ποὺ εἶναι ἡ κυψέλη τῶν ἐργατῶν τῆς γῆς τῆς περιφερείας μας καὶ ὁ προμαχὼν κατὰ πάσης ἐπιβολῆς τῶν συμφερόντων σας, μὲ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἀκραδάντου πίστεως ἐπὶ τοῦ ἰδεώδους τοῦ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ

ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΟΛΟΨΥΧΩΣ

Ὑμῖν, τῇ οἰκογενείᾳ Ὑμῶν καὶ δι' Ὑμῶν εἰς ὅλους τοὺς Συνεταίρους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ καὶ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΝ τὸν ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΝ ΧΡΟΝΟΝ

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἑορτάζομεν τὴν μεγαλυτέραν ἑορτὴν τῆς Χριστιανωσύνης· τὴν ἑορτὴν τῆς γεννήσεως τοῦ Θείου βρέφους, τοῦ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ ποὺ ἦλθε στὸν κόσμον γιὰ νὰ διδάξῃ τὴν ΑΓΑΠΗΝ. νὰ σκορπίσῃ τὸ φῶς τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ καὶ τῆς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, νὰ διαλύσῃ ἀργότερα διὰ τοῦ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ ΤΟΥ τὰ σκοτάδια τῶν παθῶν καὶ τοῦ μίσους καὶ νὰ χαρίσῃ τὴν χαράν, τὴν εὐτυχίαν, τὸν λυτρωμόν, στὸ ἀνθρώπινο γένος.

Αἱ ἡμέραι αὐταὶ ἔρχονται γιὰ νὰ μᾶς θυμίσουν τὸ αἰώνιο Κήρυγμα τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης γιὰ νὰ ἐξυψώσουν τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα σὲ μίαν ἀνάτασιν ψυχικῆς γαλήνης καὶ ἐξάρσεως γιὰ νὰ κάνουν τὸν ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΤΕΡΟΝ.

Ἡ Φάτνη τῆς Βηθλεὲμ ἐν τοῖς τῆς ὁποίας ἡ ΘΕΙΑ ΜΗΤΗΡ ἔτεκεν τὸ ΘΕΙΟΝ ΒΡΕΦΟΣ. τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς θερμουργοῦ ΑΓΑΠΗΣ πρὸς τὸν πλησίον τοῦ ΦΩΤΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ καὶ τῆς ΘΕΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ὑπεσήμανε τὴν ἀνατολὴν μιᾶς νέας ἐποχῆς ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς παλαιᾶς.

Καὶ πράγματι νέοι κόσμοι διεπλάσθησαν, νέα συνθήματα διεδόθησαν, νέαι ἠθικαὶ ἀξίαι διεμορφώθησαν καὶ νέα σύμβολα ἀνεστηλώθησαν.

Ἰδοὺ τὸ νόημα τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιᾶς.

Τὰ Θεῖα αὐτὰ Κηρύγματα τοῦ ΝΑΖΩΡΑΙΟΥ ἐφλόγισαν καὶ τὴν καρδιαν πολλῶν φλογερῶν ἀγωνιστῶν τῆς τάξεώς μας, οἱ ὁποῖοι κάτω ἀπ' τὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ δράματος τῆς ΑΓΡΟΤΙΑΣ συνέλαβον τὴν ΙΔΕΑΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ καὶ διεκήρυξαν: Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ.

Αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι καὶ εἶναι ἀσφαλῶς τὸ ΠΙΣΤΕΥΩ ὅλων ἡμῶν. ποὺ διακονοῦμεν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Συνεργατισμοῦ, εἴτε μετὰ πόστου εἴτε ἄνευ πόστου. εἴτε αἱρετοὶ εἴτε ὑπάλληλοι εἴμεθα.

Ἡ ἑνότης τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐτάχθημεν νὰ ὑπηρετήσωμεν, μᾶς ὁδηγεῖ πρὸς τὴν ἑνότητα τῆς δράσεως. Μᾶς φέρνει στὴν αὐτὴν Λεωφόρον τὴν ὁποίαν φωτίζει ὁ ΤΗΛΑΥΓΗΣ ΦΑΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ καὶ τὸν ὁποῖον συνθέτουν αἱ ἑξῆς τρεῖς θεμελιώδεις ἀρχαί: ΑΓΑΠΗ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Κάθε ἀγροτικὴ ψυχὴ πρέπει νὰ κλείσῃ μέσα της σφιχτὰ καὶ στερεὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ νὰ τὰς πιστέψῃ ἀκραδάντως γιατὶ αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ κρισιμότης τῶν στιγμῶν, αὐτὸ ἐπιτάσσει τὸ συμφέρον τῆς ΑΓΡΟΤΙΑΣ ποὺ εἶναι καὶ Ἐθνικὸν τοιοῦτον.

Ὁ πόνος τῆς στρατιᾶς τῶν ἐργαζομένων τῆς μητέρας γῆς ποὺ μὲ τὸν ἱδρῶτα των ποτίζουν καὶ βρέχουν τὰ Ἅγια τοῦτα χώματα, εἶναι καὶ πόνος Ἐθνικός

Ἡ ἀκλόνητος πίστις ὅλων μας ἐπὶ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν τοῦ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐγγύησιν γιὰ μίαν καλυτέραν ΑΥΡΙΟΝ Ἂς μὴ πλανώμεθα· ἂς μὴ μοιρολατρῶμεν· ἂς μὴ παρασυρώμεθα ἀπὸ ἐντελῶς ξένα ρεύματα καὶ κηρύγματα ποὺ σὰν μόνον σκοπὸν ἔχουν τὴν διάσπασιν τοῦ Συνεταιριστικοῦ μας Κινήματος. Ἡ δύναμις τὴν ὁποίαν κρύβομεν μέσα μας εἶναι τεραστία. Θὰ τὴν εὕρωμεν μόνον ἐν τῇ Ἑνώσει μας. Ὁ καθένας χωριστὰ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ· ἂν κάτι ἐπιτύχῃ θὰ εἶναι πρόσκαιρο θὰ εἶναι ἐπιζήμιον γιὰ τοὺς συνοδοιπόρους μας γιὰ τὴν ΑΓΡΟΤΙΚΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ μας.

Τώρα ποὺ δύει ὁ χρόνος, τὸν ὁποῖον περάσαμεν, ἂς προσπαθήσωμεν ν' ἀντλήσωμεν διδάγματα ἀπ' ὅσα κάναμε ἢ παραλείψαμε νὰ κάνωμε καὶ ἂς ἀποβάλωμεν κάθε τι ποὺ στάθηκε σὰν ἐμπόδιο στὴν κοινὴν καὶ ὡραίαν προσπάθειάν μας. Ἂς διώξωμεν ἀπ' τὴν σκέψιν μας κάθε ὀδυνηρὰν ἰδέαν καὶ μὲ γαληνεμένην ψυχήν, μὲ ξεκαθαρισμένην κρίσιν, μὲ τὴν φλόγα τῆς πίστεως μόνον στὴν καρδίαν μας ἐπὶ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ ἂς ἀτενίσωμεν τὸν ἀνατέλλοντα καινούργιον χρόνον. Νέοι ἀγῶνες μᾶς προσμένουν καὶ νέα καθήκοντα μπαίνουν μπροστά μας.

Διότι εἶναι καιρὸς πλέον ν' ἀντιληφθῶμεν ὅτι μόνον δι' ἀγώνων θὰ ὁλοποιήσωμεν τοὺς πόθους μας καὶ θὰ δημιουργήσωμεν τὰς προϋποθέσεις μιᾶς καλυτέρας ζωῆς ἡμῶν καὶ τῶν παιδιῶν μας. Ἀγώνων ὅμως εἰρηνικῶν καὶ λογικῶν μέσα στὰ πλαίσια τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος.

Ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ μόνον ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτάται, σὺν Θεῷ πάντοτε, ν' ἀλλάξωμεν τὸν ροῦν τῆς ζωῆς μας. Οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους θὰ θελήσῃ νὰ θερμάνῃ καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὸν πόνον μας, ἐὰν ἡμεῖς δὲν πιασθῶμεν χέρι μὲ χέρι ἐὰν δὲν πυκνώσωμεν τὶς Συνεταιριστικές μας γραμμές, ἐὰν δὲν καταστήσωμεν τὰς Συνεταιριστικάς μας Ὀργανώσεις ζωντανὰ κύτταρα καὶ ἐὰν δὲν προβάλωμεν διὰ μέσου αὐτῶν τὰ δίκαια αἰτήματά μας.

Ἡ Ἕνωσίς μας δρῶσα ἐν τοῖς τῆς σφαίρας τῶν δυνάμεών της καὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων της μὲ πνεῦμα ἀγαστῆς συνεργασίας τῶν Ὀργάνων αὐτῆς (Διοικήσεως, Διευθύνσεως καὶ ὑπαλλήλων) καὶ εὐοισκομένη πάντοτε εἰς τὰς ἐπάλξεις τῶν κοινῶν Συνεταιριστικῶν ἀγώνων μας, δύναται σήμερον θαρρούντως νὰ διακηρύξῃ ὅτι ἐξεπλήρωσεν καὶ ἐκπληροῖ τὸ καθῆκον της. Ὅτι ἐστάφη καὶ στέκεται ὁ πιστὸς ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ σας, ὁ συμπαραστάτης σας.

Ἀτενίζουσα μετὰ πίστεως τὴν ροδίζουσαν ἀνατολὴν τοῦ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ σᾶς ΚΑΛΕΙ ὅλους εἰς μίαν εἰρηνικὴν σταυροφορίαν πρὸς διεκδίκησιν ἐκείνων ποὺ μᾶς ἀνήκουν καὶ μᾶς ἀνήκουν πολλά. διότι πολλὰ προσφέρομεν καὶ ὀλίγα ἀποκομίζομεν

Μὲ τὰς σκέψεις καὶ πεποιθήσεις αὐτὰς τελοῦμεν.

Μὲ τοὺς πλέον θερμοὺς ἀγωνιστικοὺς χαιρετισμοὺς

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ὁ πρόεδρος
ΝΙΚ. ΣΧΟΙΝΑΣ

Ὁ Διευθυντὴς
ΚΛ. ΑΛΜΠΑΝΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ πρόεδρος κοινότητος Νέου Μαρμαρᾶ Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 3ην Ἰανουαρίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τὰς ὥρας 10—12 π.μ. διενεργηθήσεται ἐν Ν Μαρμαρᾷ «καφενεῖον κ. Κυριακοῦ» πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐνοικιάσεως διὰ μίαν τετραετίαν κοινοτικῶν πευκοδένδρων διὰ ρητινοκαλλιέργειαν ὑπὸ τοὺς ὅρους:

1) Ἀριθμὸς πεύκων 2.000
2) Πρώτη ἐτησία προσφορὰ δραχμαὶ 3.000.
3) Ἐγγύησις γραμμ. παρακαταθηκῶν καὶ δανείων δρχ. 500.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος
ΝΙΚ. ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ δήμαρχος Ν. Μουδανιῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 28ην λήγοντος μηνὸς ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην, ἐν τῷ δημαρχιακῷ καταστήματι ἐνεργηθήσητε πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου μεταφορᾶς 2.000 Μ3 χώματος πρὸς ἐπιχωμάτωσιν τοῦ κρηπιδώματος τοῦ δήμου.

Ὡς ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν δρχ. 2.000, ἡ δὲ ἔκπτωσις εἰς ἀκεραίας δραχμάς.

Πλείοναι πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δήμου καὶ γραφεῖον Τ.Υ.Δ.Κ. Χαλκιδικῆς.

Ν. Μουδανιὰ τῇ 23—12—1959
Ὁ Δήμαρχος
Π. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

ΤΕΛΕΣΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῇ πόλει μας Μνημόσυνον τῶν πεσόντων κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν ὁ κ. Νομάρχης, ὁ κ. Δήμαρχος τῆς πόλεώς μας, καὶ ἅπαναι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ ὡς καὶ πλῆθος κατοίκων τῆς πόλεώς μας, ὡμίλησαν δὲ ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν κ. Κωνσταντῖνος Σοφονίου.

ΕΙΣ Ν. ΣΥΛΛΑΤΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, μερὶμνῃ τοῦ κ. προέδρου τῆς κοινότητος καὶ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου ἐτελέσθη εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ χωρίου μας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ Δ)βριανοῦ κινήματος. Εἰς τὸ μνημόσυνον ἔλαβον μέχρι ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου, τὸ προσωπικὸν τοῦ σχολείου μετὰ τῶν μαθητῶν, Τ.Ε.Α., καὶ λοιπὲς ἀρχὲς τοῦ χωρίου. Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Χρῆστος Τσερέας ἐξεφώνησεν κατάληλον ὁμιλίαν κατασυγκινήσας τοῦ ἀκροατάς. Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο δεξίωσις εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα.

Τὸ ἀπόγευμα ἐν τῷ σχολείῳ παρουσίᾳ τοῦ κ. προέδρου τῆς κοινότητος τοῦ ὑπενωμοτάρχου σταθμοῦ χωρ)κῆς Ν Καλλικρατείας κ. Παναγιώτου Δημητρακοπούλου καὶ εἰς πολυπληθῆ συγκέντρωσιν, ὁ δ)ντὴς τοῦ σχολείου μας κ. Βασίλειος Παπαστεργιόπουλος ὡμίλησεν μὲ θέμα: «Η 4η Δ)βρίου 1944, ἐπακόλουθά της καὶ διδάγματα». Ὁ ὁμιλητὴς ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀκροατῶν. Μ

ΕΙΣ ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗΝ

ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗ 22.— Ἐπὶ τῇ 15ῃ ἐπετείῳ τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος, ἐτελέσθη εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου χοροστατοῦντος τοῦ Ἀρχ)του κ. Ἀρκαδίου μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος καὶ τῶν ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον ἐκτελεσθέντων.

Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος μετὰ τοῦ συμβουλίου του, ὁ τελωνοσταθμάρχης κ. Πρασσᾶς, ὁ διευθυντὴς καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ σχολείου μετὰ τῶν μαθητῶν, καὶ οἱ κάτοικοι Ἀμμουλιανῆς.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου ἀνέπτυξε τὸ ἱστορικὸν τοῦ μνημοσύνου. Ἐν συνεχείᾳ κατετέθησαν στέφανοι ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ τῆς τελωνολιμενικῆς ἀρχῆς. Δ Π.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΔΡΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥ ΟΙΚΗΜΑΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς ὡς πρόεδρος τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1960 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 θέλει διεξαχθῆ εἰς τὸ γραφεῖον Νομομηχανικοῦ Χαλκιδικῆς φανερὰ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἐργασιῶν ἐπιχρισμάτων καὶ ὑδροχρωματισμοῦ τοῦ ἐνοικιοστασιακοῦ κτιρίου ἔνθα στεγάζεται ἡ Διοίκησις Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς δαπάνης 3.000 ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ἀναλυτικῆς διακηρύξεως ἧς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν παρὰ τοῦ γραφείου Νομομηχανικοῦ Χαλκιδικῆς, καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν δρχ. 150 εἰς γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Ὁ Δ)ντὴς Τεχν. Ὑπηρεσιῶν ὡς πρόεδρος τοῦ Νομ. Ταμείου

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ὁ Βουλευτὴς Χαλκιδικῆς κ. Β Βασιλικός, ἀπευθύνει ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει τὰς καλυτέρας του εὐχὰς εἰς ἅπαντας τοὺς Χαλκιδικεῖς.

Ὁ βουλευτὴς κ. Λυσ. Γρ Σαραφιανὸς εὔχεται εἰς τὸν λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς ὅπως διέλθῃ τὸ ἔτος 1960 ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρά.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Χαλκιδικῆς Ἀθανάσιος Καραγκάνης Δήμαρχος Πολυγύρου ἐπὶ τῇ Ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους 1960 εὔχεται εἰς ἅπαντας τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων Χαλκιδικῆς Ὑγείαν—Εὐτυχίαν καὶ Καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἀναληφθὲν ἔργον τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τῶν Κοινοτήτων των καὶ τοῦ συνόλου τῆς ὡραίας Χαλκιδικῆς.

Ὁ Νομάρχης Φθιώτιδος Δημοσθένης Γούλας εὔχεται εἰς τὸν λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς εὐτυχισμένο καὶ χαρούμενο τὸν Καινούργιο Χρόνο.

Ὁ τέως βολευτὴς κ. Στέφανος Κότσιανος ἀπευθύνει ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, τὰς καλυτέρας του εὐχὰς εἰς ὅλους τοὺς Χαλκιδικεῖς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων πολέμου Νομοῦ Χαλκιδικῆς, ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους 1960 εὔχεται ὁλοψύχως εἰς τὰ μέλη καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν Χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχῆ.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤ. ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι, ἡ κυρία Κυριακοῦ Νικολάου Βερροιώτη μᾶς ἀπέστειλε δύο χρυσᾶς λίρας Ἀγγλίας ὑπὲρ τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς.

Ἀνακοινοῦται ἐπίσης ὅτι ἡ ἀποφασισθεῖσα μουσικὴ χορεσπερὶς τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς, ἥτις θὰ ἐγίνετο τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἀνεβλήθη διὰ τὸ ἑπόμενον Σάββατον πρὸς καλλιτέραν διοργάνωσίν της.

Κατ' αὐτὴν, ἐκτὸς τῶν πολλῶν λαχνῶν ποὺ θὰ κληρωθοῦν, προερχομένου ἐκ δωρεῶν θὰ κοπῇ καὶ βασιλόπηττα περιέχουσα χρυσὴν λίραν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχουν μόνον ὅσοι θὰ ἔχουν ἀγοράσῃ δέκα τουλάχιστον λαχεῖα τῶν τριῶν δραχμῶν ἕκαστον.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ Βασ Καυταντζῆς λόγῳ πένθους

—Δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Βασίλειος Κεχαγιᾶς.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 2αν Ἰανουαρίου ἔτους 1960, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 (12η ὥρα ἐπιδόσεως τελευταίας προσφορᾶς) διενεργηθήσεται μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν μετὰ τῆς μεταφορᾶς ἀμμοχαλίκου πρὸς ἐξασφάλισιν βατότητος τῆς ὑπ' ἀριθμ. 10 ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ (τμῆμα ἀπὸ Ἁγ. Προδρόμου—Σανῶν ἀπὸ ΧΛΜ 3.000 ἕως 7.500).

Συνολικῶς πρὸς μεταφορὰν ποσότης ἀμμοχαλίκου μέχρι 600 κυβικῶν μέτρων.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν γενήσονται ἀνεγνωρισμένοι ἰδιοκτῆται ἀνατρεπομένων αὐτοκινήτων

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 3.000 δρ. εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης τραπέζης ἢ εἰς γραμμάτιον τοῦ ταμείου παρακαταθηκῶν καὶ δανείων (μετρητὰ ἀποκλείονται).

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς ἀναλυτικῆς διακηρύξεως προσερχόμενοι ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Νομομηχανικοῦ Χαλκιδικῆς καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 23—12—59
Ὁ Δ)ντὴς Τεχν. Ὑπηρεσιῶν
Νομοῦ Χαλκιδικῆς
ΖΗΣΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΗΓΕΝΤΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 26 — Ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Λ. Σαραφιανοῦ ἐπεδόθη τὸ κάτωθι σημείωμα εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Λαμπρόπουλον εἰς ὃν ὁ ὑπουργὸς Γεωργίας ἔδωσεν ἐντολὴν νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ προωθήσῃ τὸ θέμα τῆς ἐκτάκτου ἐνισχύσεως τῶν πληγέντων γεωργῶν ἐκ θεομηνιῶν:

κ. Λαμπρόπουλον
Γεν. Γραμματέα Ὑπουργείου Γεωργίας

Παρακαλῶ ὅπως εἰς τὴν μελετωμένην ἔκτακτον ἐνίσχυσιν ὑπὸ τῆς Α.Τ.Ε. τῶν πληγέντων ἐκ θεομηνιῶν γεωργῶν περιληφθοῦν ἅπαντες οἱ γεωργοὶ τῶν χωρίων Κασσάνδρας καὶ Καλαμαριᾶς (οὗτοι πιστοδοτοῦνται ἀπὸ τὰ ὑποκαταστήματα Ν. Μουδανιῶν καὶ Θεσσαλονίκης) καθὼς καὶ ἅπαντα τὰ χωρία Σιθωνίας περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Πολυγύρου (πιστοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ ὑποκατάστημα Πολυγύρου). Ἐπιβάλλεται ἡ ἐνίσχυσις νὰ εἶναι ἄμεσος καὶ καθολική, διότι ἅπαντες οἱ γεωργοὶ τῶν ὡς ἄνω χωρίων πεινοῦν, καθότι αἱ καλλιέργειες των ὑπέστησαν ζημίας ἀπὸ 40—90 ο)ο.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Ἐφέδρων Ἀξ)κῶν Νομοῦ Χαλκιδικῆς εὔχεται εἰς ἅπαντα τὰ μέλη του νὰ διέλθουν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των καλὲς γιορτὲς καὶ εὐτυχισμένο τὸ καινούργιο χρόνο μέσα σὲ μιὰ μεγάλη Ἑλλάδα.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΣΟΦΟΝΙΟΥ
Ὁ γεν. γραμματεὺς
ΧΡ. ΤΣΙΑΛΑΣ

—Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου θεῖον, Κωνσταντῖνον Σοφονίου ταμιακὸν ὑπάλληλον Πολυγύρου θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ προαγωγῇ του.

ΠΕΤΡΟΣ Τ ΙΑΤΡΑΣ
Δασ)μος—Κομοτινὴ

—Εἰς τὸν ἑορτάζοντα διευθυντὴν τῆς Ταχυδρομικῆς Δ)νσεως Χαλκιδικῆς κ. Χρῆστον Μουχτάρην τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταχυδρομείου Πολυγύρου εὔχεται χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως

—Εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἐξάδελφον καὶ φίλον Βασίλειον Κουγιώνην καὶ Βασίλειον Παπαργυρίου εὔχομαι χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχῆ.

ΓΑΡ. ΓΑΡΟΦΥΛΛΟΥ
Θεσ)νίκη

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΥ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Γαλαρινοῦ Χαλκιδικῆς, προκηρύσσει ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν. μὲ ἔκπτωσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ ἐγκεκριμένου τιμολογίου, πρὸς ἀνάδειξιν ἀναδόχου ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου τῆς ἀνεγέρσεως καὶ πλήρους ἀποπερατώσεως τοῦ διδακτηρίου τοῦ 1)ξίου δημοτικοῦ σχολείου Γαλαρινοῦ Χαλκιδικῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης 125.000 δραχμῶν.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων πάσης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν 16ην Ἰανουαρίου 1960 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π.μ ἐν Πολυγύρῳ καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ Χαλκιδικῆς.

Οἱ ὅροι καὶ κ.λ.π. εὑρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ Χαλκιδικῆς καὶ εἰς τὸ δημ. σχολεῖον Γαλαρινοῦ, ὧν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν, κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Γαλαρινῷ τῇ 21—12—1959
Ὁ πρόεδρος τῆς σχ. ἐφορείας
(Τ.Σ.) ΙΩΑΝ Γ. ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΧΩΡΙΣ ΨΩΜΙ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἐκ Ταξιάρχου οἱ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης διενεργουμένην ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐν τῇ ἀνωτέρω περιοχῇ δάσους της ἐργαζόμενοι δασεργάται Τοξιάρχου διῆλθον τὰ Χριστούγεννα στερούμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου καθ' ὅσον τὸ Ταμεῖον Ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δάσους δὲν κατέβαλε τὰ δεδουλεμένα ἡμερομίσθιά των.

ΠΟΙΗΤΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΗΡΩΕΣ

Εἰς καλλιτεχνικωτάτην ἔκδοσιν ἐκυκλοφόρησεν ὑπὸ τὸν τίτλον ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΗΡΩΕΣ Ἀνθολογία Ἑλένης ποιητικὴ συλλογὴ τῆς γνωστῆς εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἐκ τῶν δημοσιευθέντων ἐν τῇ ἐφημερίδι μας ὡραίων ποιημάτων ποιητρίας, εἰς τὴν ὁποίαν συνεκέντρωσεν αὕτη ὅλα τὰ πατριωτικὰ ποιήματα, τὰ ὁποῖα ἐνεπνεύσθη ἐκ τῶν ἡρωϊσμῶν τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος μας καὶ τῆς πατριωτικῆς εὐαισθησίας τῆς ὡραίας Ἑλληνικῆς ψυχῆς της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου ὅπως καὶ δημοσίᾳ εὐχαριστήσω τοὺς κ.κ. Γυμνασιάρχας καὶ καθηγητὰς τῶν Γυμνασίων Ἀναιας καὶ Λου θηλέων Θεσ)νίκης ὡς καὶ τοὺς τοιούτους τοῦ φροντιστηρίου «Εὐκλείδης» διὰ τὴν μαθητικήν μου κατάρτησιν, καὶ ἐπιτυχίαν μου εἰς τὴν Ὀδοντιατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Στρατώνιον 24—12—1959
ΤΖΕΝΗ ΕΜΜ. ΣΤΑΥΡΙΝΟΥ
φοιτήτρια

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Εἰ